

F 2.015
4

ეროვნული
ბიბლიოთეკა

ღელა ენა

ნაწილი ბირგული

სახელგამი 1957

499.962.1-81

ქართული
ხალხური

დედა ენა

პირველი ნაწილი

ანბანი

F 2.015
4

შედგენილია იაკობ გოგებაშვილის
«დედა ენა» მიხედვით
ნ. ბოცვაძისა და ძ. ბურჯანაძის მიერ

მ-14 ბამოცემა

სახელმწიფო გამომცემლობა
თბილისი
1957

ОБЯЗАТЕЛЬНО ПОСМОТРЕТЬ

ქართული
ბიბლიოთეკა

რედაქტორები } პრეტ. გ. თავზიშვილი
 } აკად. არნ. ჩიქობავა

112 ბ. ვი. რედაქტ. 2-10

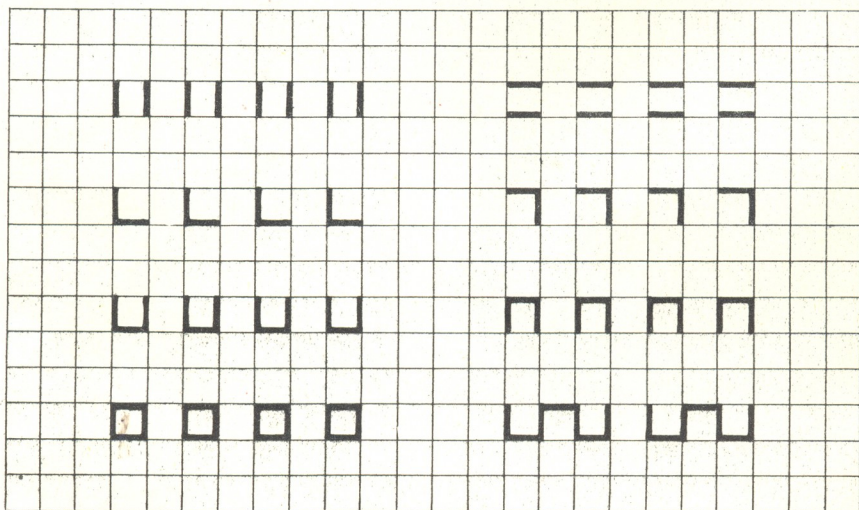
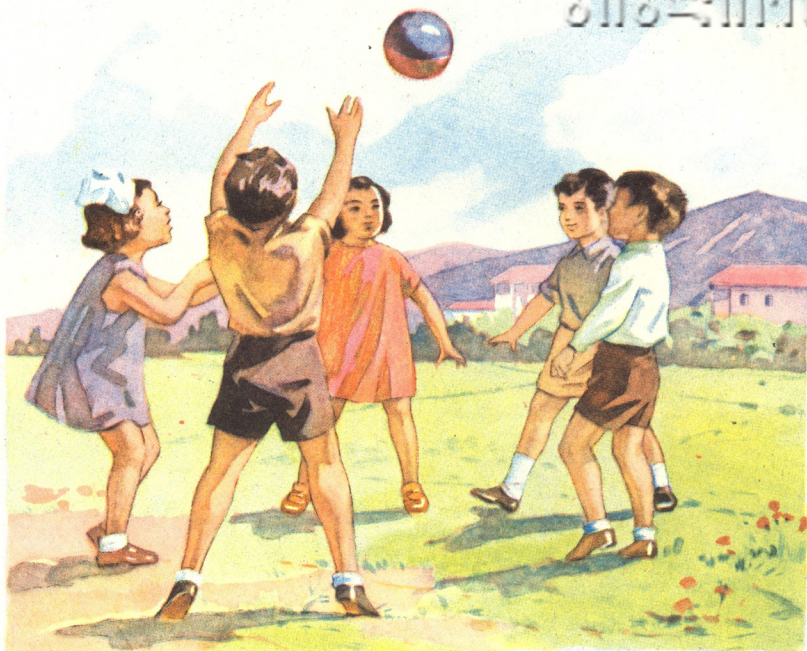

საქართველოს
საზღვარი

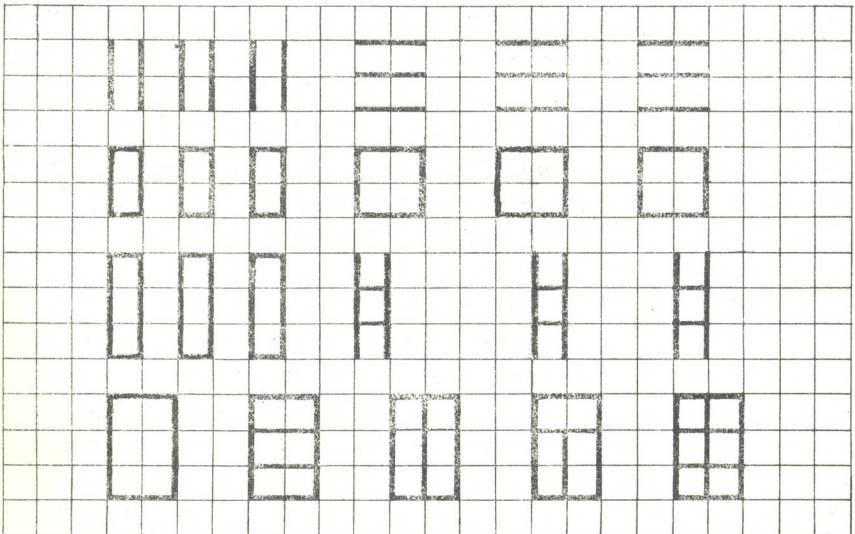

ქართული
ბიბლიოთეკა

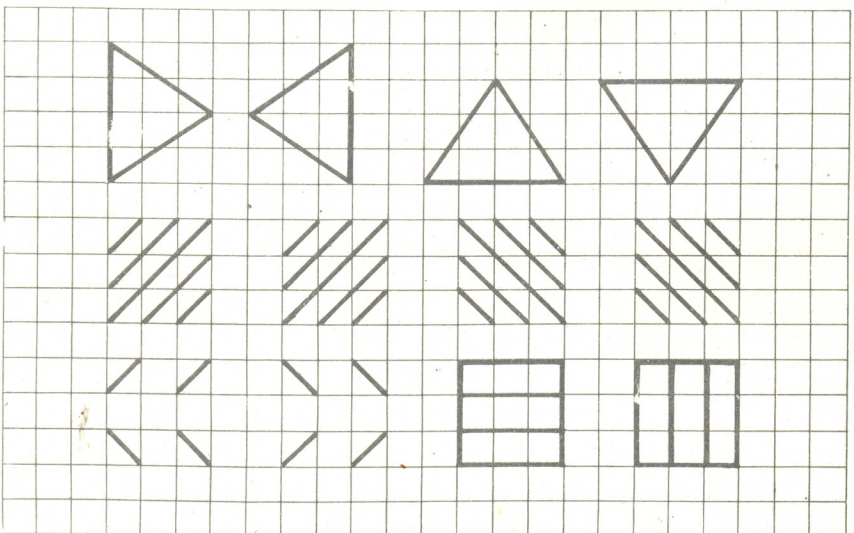

საქართველო
საბავშვო ლიტერატურა

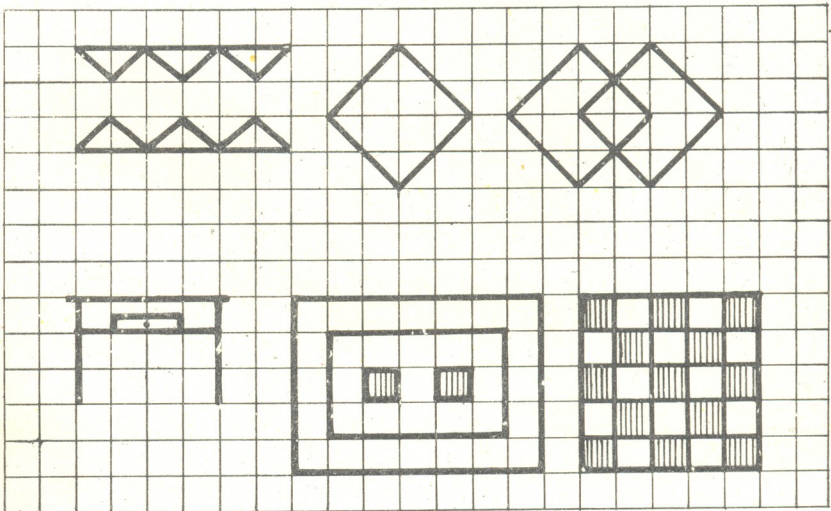

ქართული
ბიბლიოთეკა

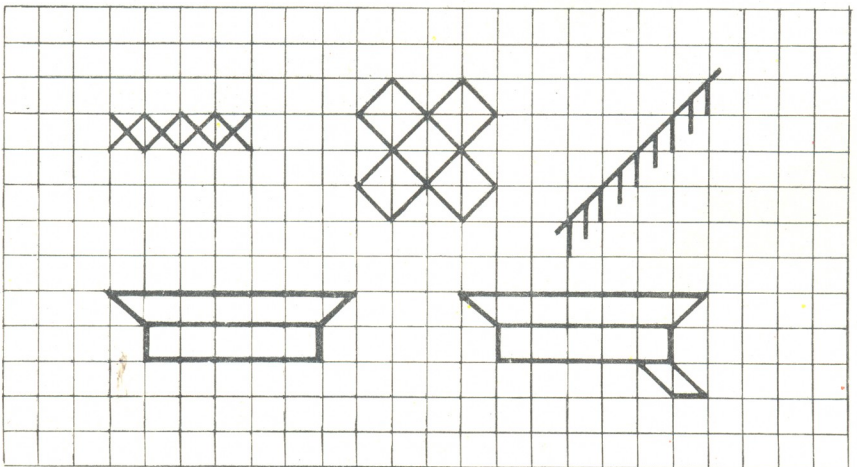

საქართველოს
საბავშვო ლიტერატურის გამომცემი

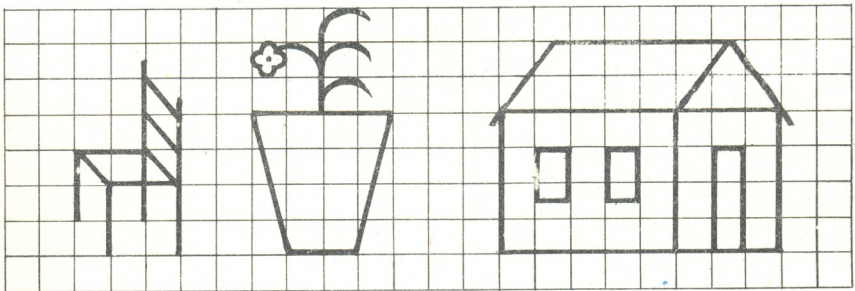

საქართველო
სოციალიზმი

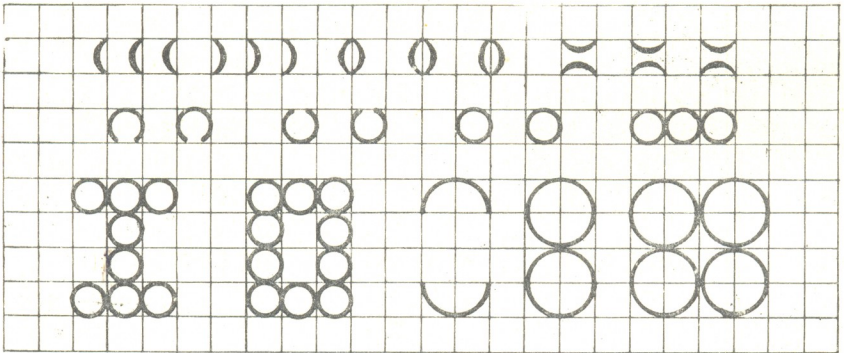

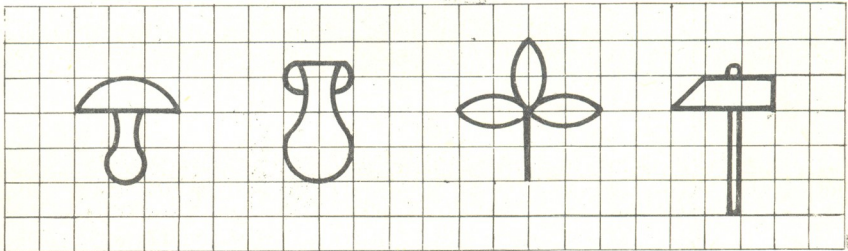
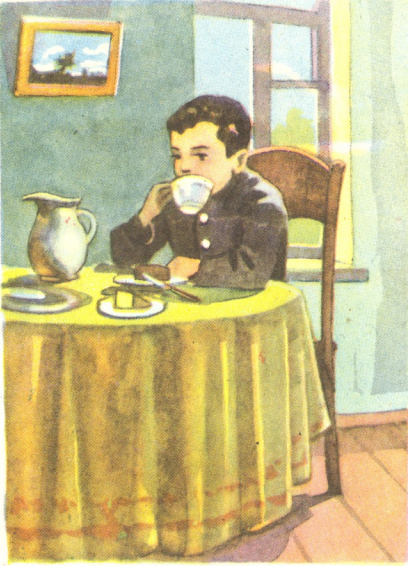
ՀԱՅԿԱՍՏԱՆԻ
ԳՆԱՀԱՊԱՌՈՅՑՆԵՐ

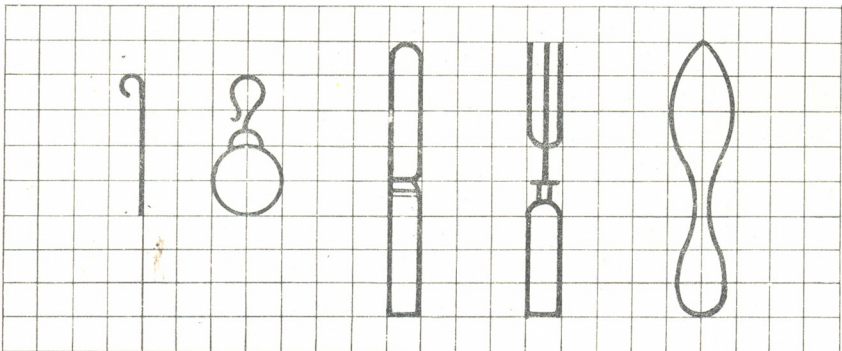
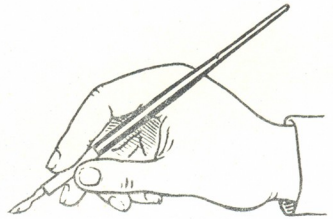
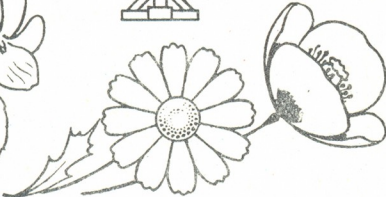
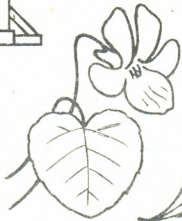
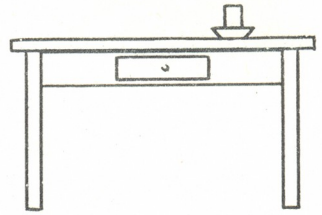
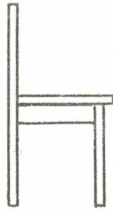
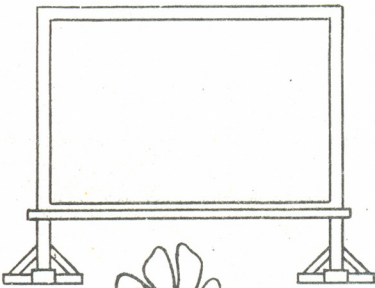
ეროვნული
ბიბლიოთეკა

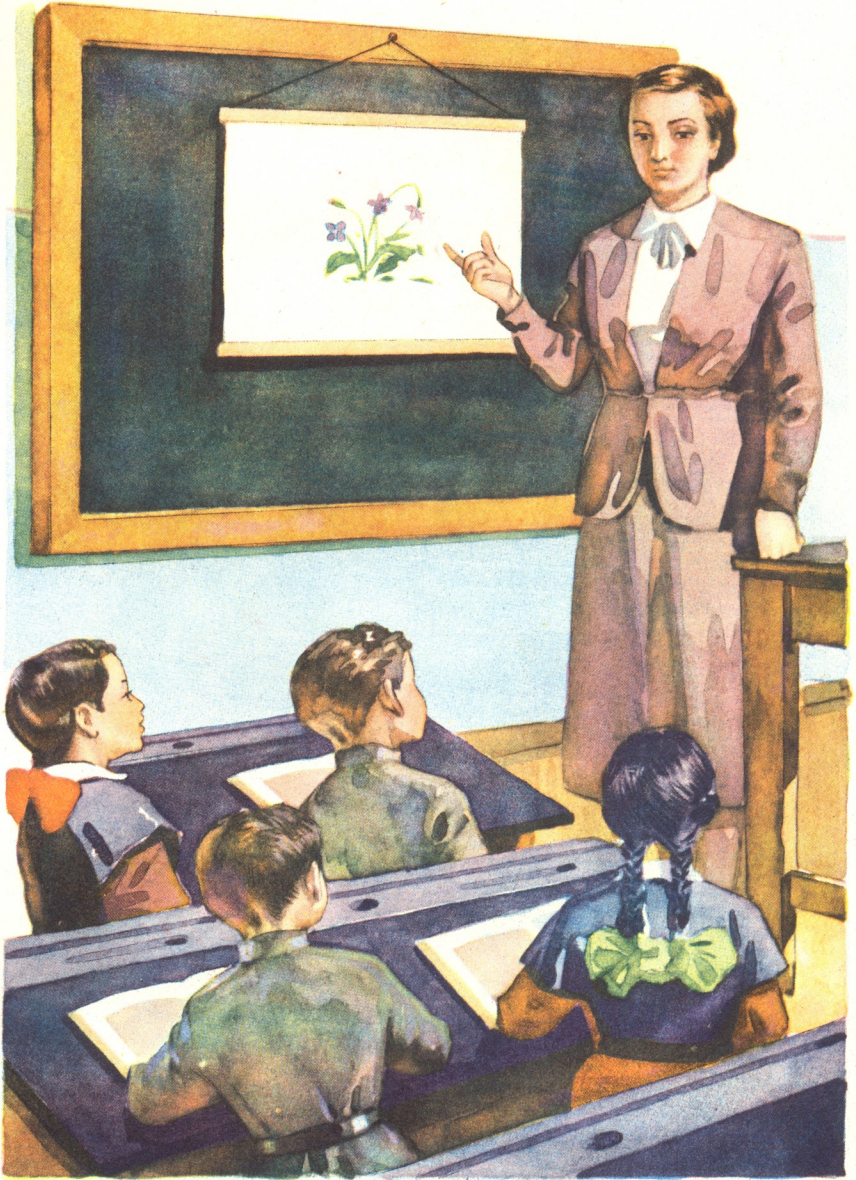

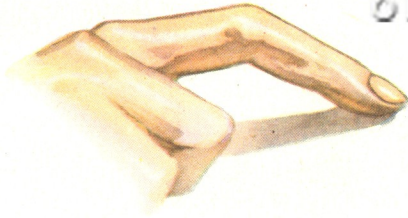
ერკვენი
ნიკონიონი

ეროვნული
ბიბლიოთეკა

თიტი

თი-თი

თ ი თ ი

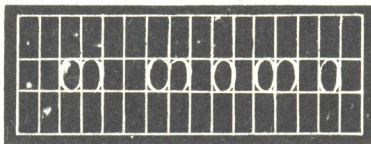
თ

თი-თი. თხ-თი. თი-თხ.

ზი იხ. ზთი თითი. ზი თხთი. ზი

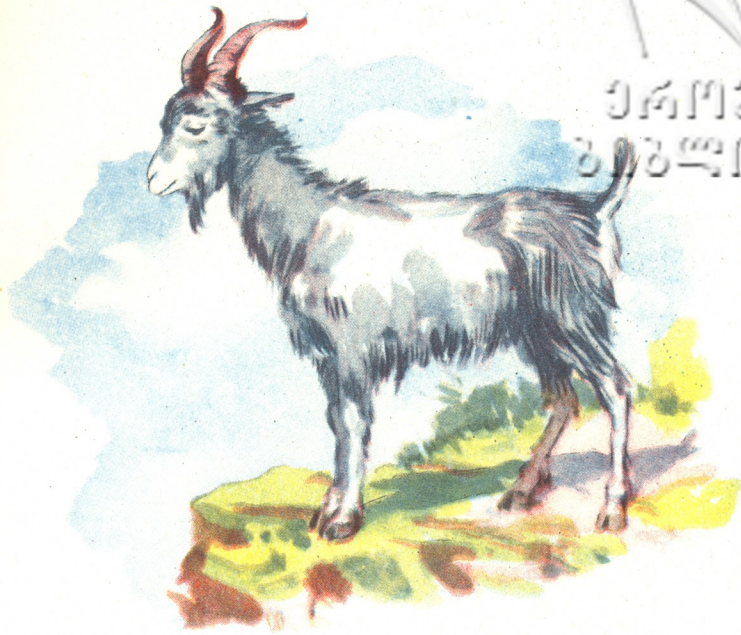
ზთი იხ.

ზი თითი. ზი ზთი თითი.

ეროვნული
ბიბლიოთეკა

თხა

თხა

თ ხ ა

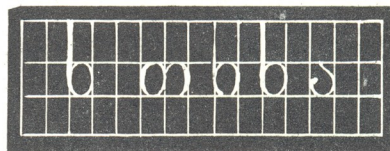
ხ

თი-ხა. ხა-ხა. თხა.

აი თხა. აი თიხა. ათი თხა. აი ხახა.

ათი ხაათი. იხ თახა. აი ათი თახი.

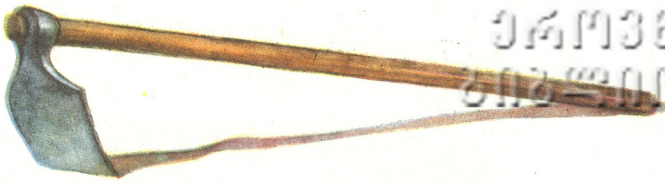
აი ათი თხა.

ფ. 2. 015

ՅԻՐԱՅԵՅԻ
ՆԱԽԱՐԱՐՈՒԹՅԱՆ

տառնո

տառ-նո

տ ա ռ ն ո

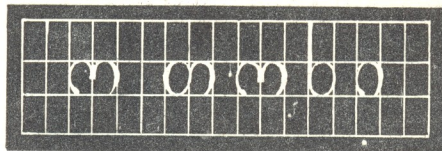
ա

տառ-նո. տառ-տառ. տառ-առ. առ-տառ-նո.

և՛ ու տառնո. առտնո տառնո. և՛ և՛տո
տառնո. և՛ առտանո. առտնո առտանո.

և՛ և՛տո տանո. առտնո տանտո.

և՛ տառտառ տանտո. ու տառտառ տառնո.
ու տառ տանտո.

ეროვნული
ბიბლიოთეკა

ხე

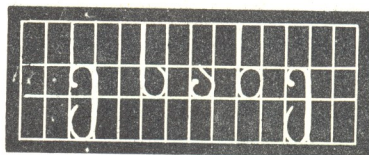
ხ ე

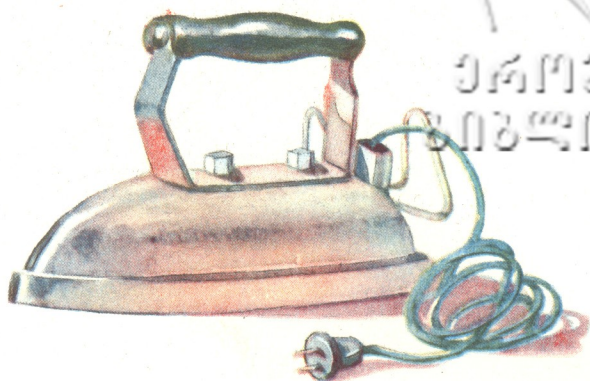
ე

ხე. ხე-ხე. ხა-ხე. თე-ო. ი-ა-ხე.
ხა-თი-თე.

აი ხახე. ეს ხეა. ეს ხათითუა. აი
ოთხი ხე. აი თეოხ თახი.

ეს თეოხ ხათითუა. ის ხესეს ხა-
ათია. ეს იახეს თოხია.

უთო

უ-თო

უ თ ო

უ

თუ-თა. უ-თო. სუ-თი.

სუთი თითი. ათი თუთის ხე. ეს უთოა. ან სუთი უთო.

ან თუთა. ეს თუთის ხეა. თუთის ხეს აწინა. ან სუთი სათითე. ან სესეს თხა.

ეროვნული
ბიბლიოთეკა

ძუა

ძუ-ა

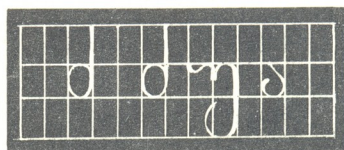
ძ უ ა

ძ

ძე. ძუ-ა. ძი-ა. ძი-ძა. თე-ძო.

აი ძუა. ეს თეძოა. სოლო სესეს ძვა.
აი სოლოს ძია. ძია სოლოს ეძახის. ეს
იასეს ოთახია.

ეს ძიას თუთის სვა.

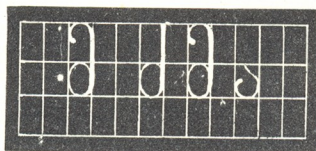
ეროვნული
ბიბლიოთეკა

მუნა
მუ-ნა
მ უ ნ ა
მ

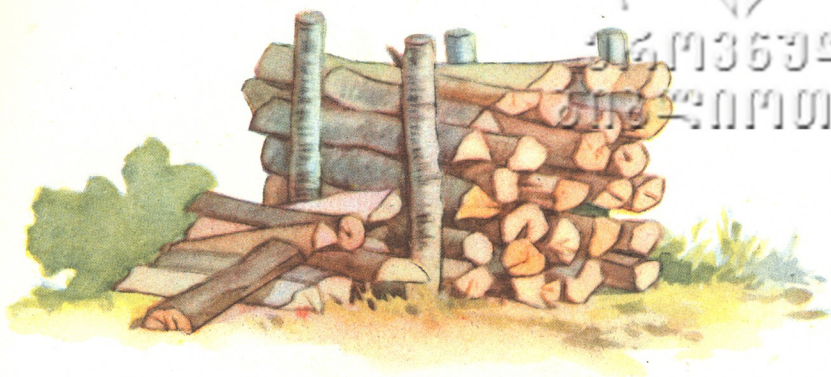
მა-მა. მა-ნე. მუ-ნა. მე-ნი. თმა. მთა.
ძმა. მა-ნა-თი.

მუნა ნეა. ან სამი მუნა. ეს მათეს
რთახნა. ან მანე. ეს მუის მანეა. თრმა
მინანს ძმა. ეს მანანს მანათია. ეს უთრ
მძიძეა.

ქართული
ლიბრთეკა

შეშა

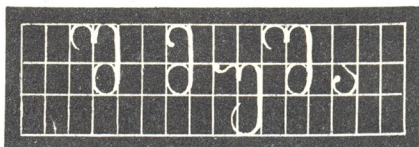
შე-შა

შ ე შ ა

შ

მე-შა. შე-შა. შე-შა. შო-თი. ხა-ში.
შო-ში-ა.

შოთა მეშა. ან მუნის შეშა. ეს შეშა
მათესია. შოშია იმანის. მაშოეს შოშიანს
ხმა ესმის. ან ხაში შოთი. შიო ოთახშია.
შია შიო შოთას ემანის. შოთას შიანს
ხმა მოესმა.

ეროვნული
ბიბლიოთეკა

სოკო

სო-კო

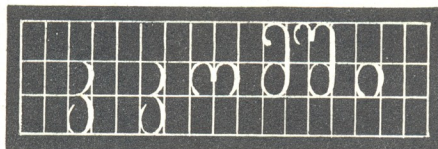
ს ო კ ო

ბ

კუ. კო-კა. კა-მა. თო-კი. მკა.
კომ-ში. სკა-მი. მი-ხა-კი.

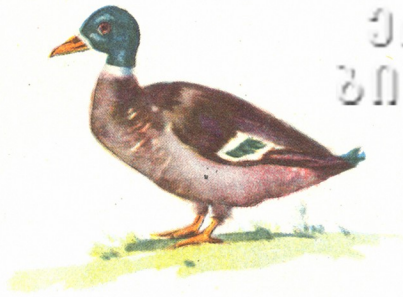
აკაკი მანას ძმას. აი კეკეს კოკა. იმ
კომშის ხეს ასხია. ამ ოთახში ოთხი
სკამია. კესო ძმას ეძახის. მადკოს მამა
მკის.

ეს მინას კომშის ხეა. ოთახში ოთხი
კუთხეა.

ქართული
ბიბლიოთეკა

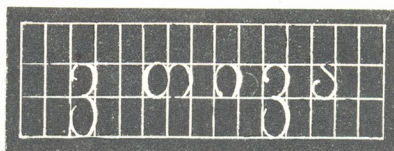
იხვი
იხ-ვი
ი ხ ვ ი
ჴ

თხ-ვი. თი-ვა. ვა-ვე. შაშ-ვი. ხახ-ვი.
ხავ-ნი. ძენ-ვი. თავ-თხ-ვი.

აი თივა. აი ხევი. შაშვი შავია. ეს
ხის ხავსია. ძიამ ხახვის თესვა მოათავა.

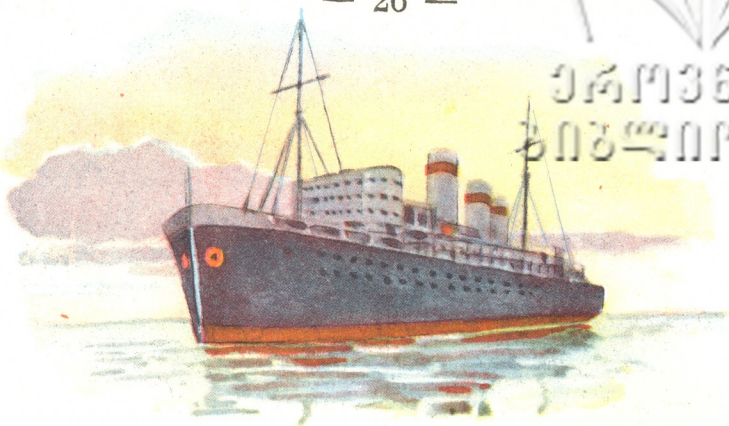
მაშომ ხუთი ხახვი იხესხა.

შოთამ შილს თაკი სთხვა. შიომ
თაკი ათხვა. აი ძიანს იხვი. ძიან
იხვს ეძახის.

ეროვნული
ბიბლიოთეკა

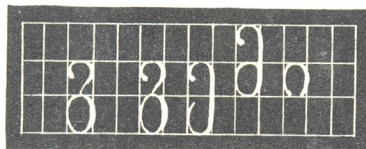
გეძი
გე-ძი
გ ე ძ ი
გ

გი-გო. გი-ვი. თაგ-ვი. გო-ძი-ა.
გუ-ძა-გი.

მაკამ ძენვი განკეთა. კეკეს გოძია
შავია. გოძია ავია. მაშომ სოკო განხმო.
თიკო ოთახს გვის. ეს თიკოს სათა-
მაშო უთოა.

გიგომ თხა აუშვა. მესაათემ ვანოს
საათი შეუკეთა.

გემის ხმა ისმის. გეძი აუშვეს.

გოვის გემი.

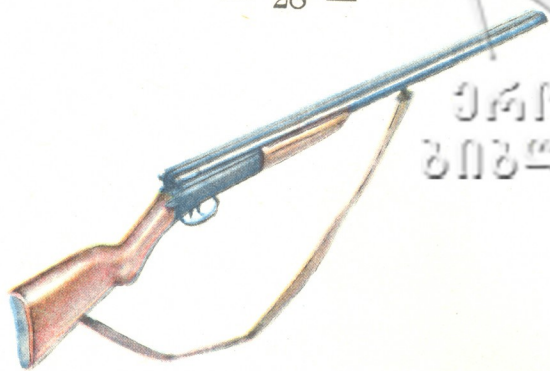
გოვის გემის ხმა მოესმა.

— გოვი, გოვი, ხომ გესმის გემის ხმა? — შეეკითხა მამა გოვის.

— მესმის, მესმის. გემი ასე იმასხის: გუუ-გუუ!
მამამ გოვის სათამაშო გემი გაუკეთა.

ქართული
ბიბლიოთეკა

თრფი

თრ-ფი

თ რ ფ ი

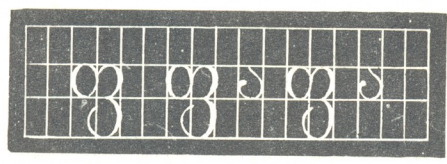
ფ

ფა-ფა. ფე-ნი. ძა-ფი. კე-ფა. თეფ-ში.
რ-ფრ-ფი.

აი კეფა. ეს კრფლა. რფრფი იძა-
ნის. კენრ ძაფს ახვევს. ეს ძაფი შავია.

კირს თნა ძრფს. კივი ხეს კაფავს.

სრფრმ თანი თუთით კაავსრ. ფე-
ფრმ მანიკრს თეფში სთხრვა. მანიკრმ
თეფში ათხრვა.

ეროვნული
ბიბლიოთეკა

გიგას თოფი.

აი გიგა თაჟისი ხის თოფით. ეს სათამაშო თოფი გიგას ძინამ გაუკეთა.

— მათხოვე, გიგა, თოფი! — სთხოვა სოლომ გიგას.
გიგამ სოლოს თოფი ათხოვა.

ნავი

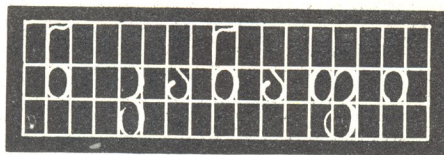
ნა-ვი

ნ ა ვ ი

ნ

ნუ-ში. თო-ნი. ნე-კი. ნემ-სი. ნავ-თი.
კა-ნა-ფი. ვე-ნა-ხი. გუ-თა-ნი.

გიგო ვენახს თოხნის. ეს ნამდვის ხეა.
ვანო გუთნით ხნავს. ეს კანაფის თო-
კია. ვასომ თონი მონახა. ვასო მენა-
ვეა. ეს მუხის ნავია. ნუნუს სძინავს.
თინა სანავთეში ნავთს ახხამს. აი ნემ-
სი. ნემსში შავი ძაფია.

ეროვნული
ბიბლიოთეკა

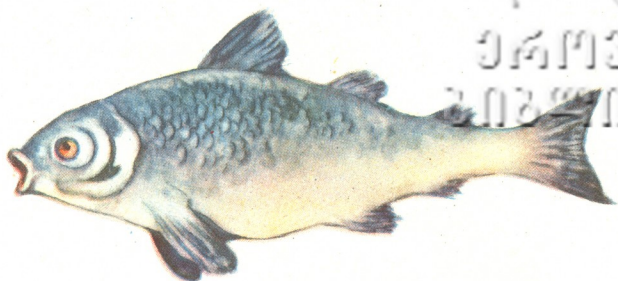
სამი ამხანაგი.

— მანანა, ეს კომში ვინა? — შეეკითხა ნიკო მანანას.

— თინასია, სთხლუე!

ნიკომ თინას კომში სთხლუა.

— აი, ნიკო, ეს კომში შენ, ეს კომში მანანას, ეს
კი მე, — იძახის თინა.

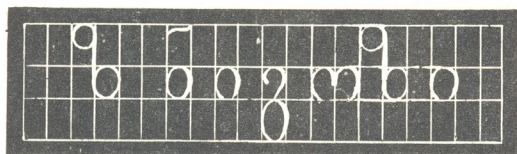

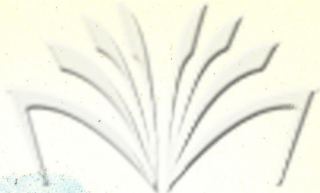
თ ე ვ ზ ი
 ზ
 თ ე ვ ზ ი
 ზ

ზე-თი. ვა-ზი. ე-ზო. ზვი-ნი. კოვ-ზი.
 ზუ-თნი. ნი-გო-ზი. ვა-ზე-თი. კო-ზა-ვი.

ეს თამაზის ვაზეთია. თამაზმა ვაზეთში
 აძოვებინა: თენგიზი ზუთლანია. თენ-
 გიზი თამაზის აძინავდა. მისა თოვს
 ახვევს. თუთუმი ნიგოზი შეინახა.

მისამ მძივი აახსა. გოგამ ვაზე
 კოზავი ნახა. ანიკოლს მოთახი მისიანია.

ქართული
წიგლნიწიგნი

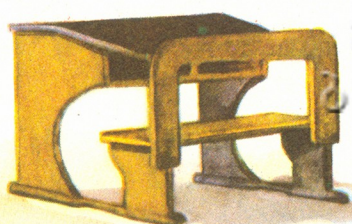

ვანოს ეზო.

ვანოს ეზო სუფთაა. ეზოში თუთის ხეა. ხესთან თხაა.
ეზოს კუთხეში თივის ზვინია. ზვინთან შავი ნაგა-
ზია. ნაგაზი ავია.
თხას ნაგაზისა ეძინია.

ეროვნული
ბიბლიოთეკა

მერხი

მერ-ხი

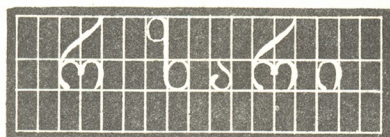
მ ე რ ხ ი

რ

უ-რთ. ზა-რთ. ხა-რთ. ძე-რთ. ძრთ-ხა.
კრუ-ხი. უ-რე-მი. თა-თა-რთ. ნა-ხი-რთ.
ძრ-ვე-რთ.

ხარო ძოვს. ძუნას რკო ახნია. ირთ-
ნეს ძამა კარგი ძეოძარია. ის გძირია.
ეთერო ძრთხის რძეს ხვამს. თაძრთ
ძერხზე ზის.

ესოძი კრუნის კრთახი იხძის. კრუ-
ხი ძერამ ძეაძინა. რესოძ ზარის ხმა
გაიგონა. მხერხავი ძეძას ხერხავს.
ძუნახირემ ნახირთ ძოღევა.

ამხანაგს მიეხმარნენ.

— ვანო, რეზო, მომეხმარეთ, სკამი გავაკეთოთ, —
ემბსის ნიკო ორ ამხანაგს.

— მივეხმარეთ ნიკოს! — უთხრა ვანომ რეზოს.

— მივეხმარეთ, მივეხმარეთ! — იძახის რეზო.

ორი ამხანაგი ნიკოს მიეხმარა.

სამივემ კარგი სკამი გააკეთა.

ქართული
ლიბრარი

ჩანთა

ჩან-თა

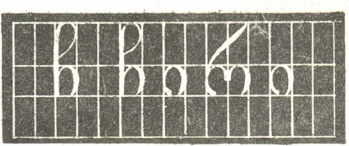
ჩ ა ნ თ ა

ჩ

ჩი-ლი. ჩი-თი. ჩა-ი. ჩო-ხა. ჩარ-ჩო.
კა-მე-ჩი. ჩა-მი-ჩი. ფუ-ჩე-ჩი. ჩო-ჩო-ლი.

ფუჩეჩი კანძა. ჩოჩოლი ძოვს. ჩვენ
ჩილი შევინახეთ. ძარლი ჩაი ძოკრიფა.
ილინე ძარლს ჩაის კრეფაში ძოვსძარა.
ჩვენი ჩაი კარგია. თამაზი ეზოში შეშას
ჩენავს.

ნანლი თორნიში ჩამიჩი კანძო. რე-
ზლი ჩანთა შეინახა. ვანლი სურათს
ჩარჩო კაუკეთა.

ეროვნული
ბიბლიოთეკა

მამამ განხარა.

— ზურციკო, აი შენი ჩანთა, — უთხრა მამამ ზურციკოს, — ეს ჩანთა კი შენია, — მიმართა გიასს.

უნარია თრივეს მშვენიერი ჩანთა.

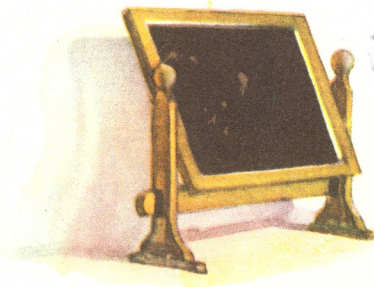
— რა კარგი ჩანთაა, მამა! — შესძახა ზურციკომ.

— ჩემი უკეთესია! — ისმის გიასს ხმა.

— არა, თრივე კარგია! ჩემო ზურციკო, ჩემო გია, იძროძეთ ისე, რამე გაძახნარათ, — უთხრა მამამ თრივეს.

ქართული
ბიბლიოთეკა

დათა

და-თა

და თ ა

ა

დე-და. ხი-დი. დრო-შა. გო-დო-რი.
შინ-დი. ნა-დი-რი. მდი-ნა-რე. რა-დი-ო.

სიძინდი შემოვიდა. დათვი ნადირია.
მდინარეზე ხიდი ააგეს. ჩვენ შინდი გა-
ვასმეთ. გამხმარ შინდს კერკს ვეძახით.
გაზეთი მოვიდა. დედა გაზეთის კითხ-
ვას შეუდგა.

სამგორში დიდი არხი გაკეთდა.

ნუნუს მამამ კარგი რადიო დადგა.

ნუნუმ რადიოში მოისმინა, რომ მისი
მამა შრომის გმირია.

დ დ ა ე ა

ორი მეთევზე.

დათა და თედო ადრინადად გაეშურნენ სათევზაოდ.

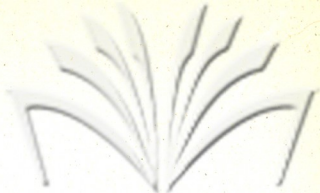
დათამ ანკესი მდინარეში ჩააგდო.

აი, ანკესის თოკი შეინძრა. დათამ ანკესი მარდად ამოაგდო. ზედ თევზი ეკიდა.

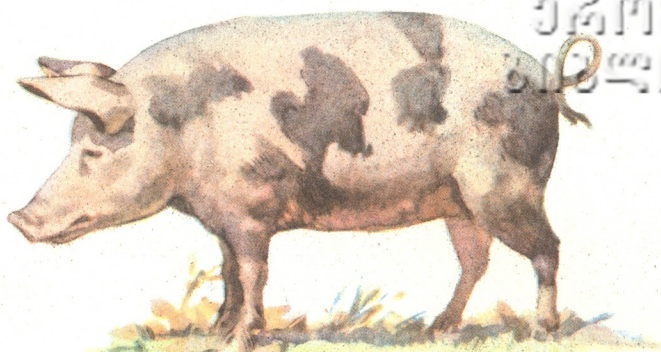
თევზის დანახვამ ორივე მეთევზე განახარა.

დიდხანს ითევზავეს. ვედრო თევზით გადასეს და შინისაკენ გაეშურნენ.

დედამ თევზი მოხარმა.

ქართული
ლიბრთეკა

ღოღი

ღო-ღი

ღ ო ღ ი

ღ

ღო-ში. კო-ღო. ღა-ძე. ღღე. ღერ-ში.
სა-ღო-რე. ღა-ძე-რა. ფუ-ღუ-რო.

ღაძურა ღამით ღაფრინავს. ზამთარ-
ში ღაძე ღიღია. ღოღი შინაური ოთხ-
ფეხია. მინღოღში მუხა ღვას. მუხას
რკო ახსია. მუხის ძირას ღოღია.
ღოღი რკოთი გაძლა და გაგოღდა.

შემოდგომასზე მისე კვიან აძოღის და

ადრე ჩადის. შემოდგომაზე ღამე დღესე
უფრო დიდია.
ღამი შემოდგომაზე შემოდის.

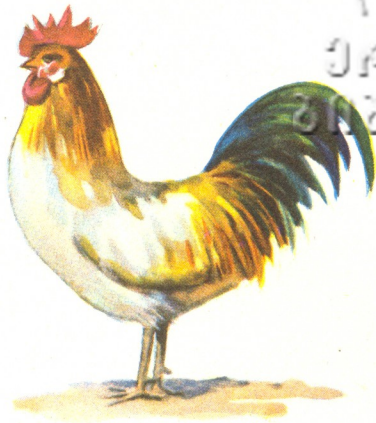
სიძინდი შემოვიდა.

შემოდგომა დადგა. სიძინდი უკვე შემოვიდა. ჩვენ სა-
მუშაოდ გავედით. გაისმა საამური სიმღერა.

სიძინდით სავსე გოდორი გოდორს მისდევს. სიძინდი
მივზიდეთ, გავარჩიეთ და სასიძინდეში შევიანახეთ.

ფუჩიჩი სამთრისათვის ხარ-კამეჩს შევუნახეთ.

კვიხარია შრომის კარგი შედეგი.

მაძალი
მა-მა-ლი
მ ა მ ა ლ ი
ლ

ლო-მი. სკო-ლა. ძაღ-ლი. ლი-მო-ნი.
ღუ-მე-ლი. ხე-ლო-სა-ნი. ელ-მა-ვა-ლი.
ფორ-თო-სა-ლი.

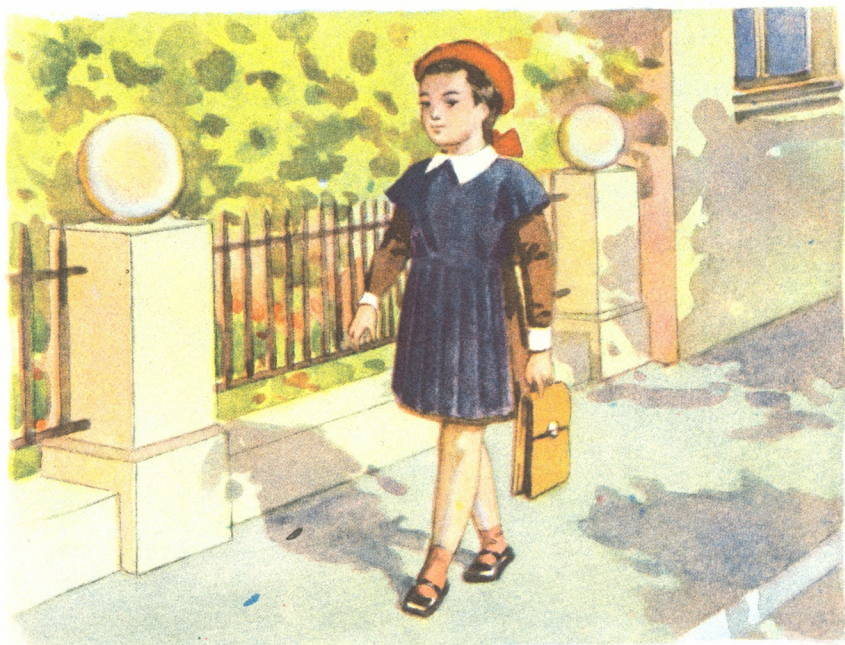
თოვლი თეთრია. თოვლი უამთარ-
ში მოდის. ღუმელი გაუახურეთ. ლომი
ძლიერი ნადირია. ჩვენს სოფელს მდი-
ნარე ჩამოუდის. სკოლაში სარის სმა
განსმა.

ამ დიდ სახლში სკოლაა.

ძალდი შინაური ოთხტეხია. თორთო-
ხალი გემრიელია.

ნათელამ სამეფნეში მეღანი ჩასახა.

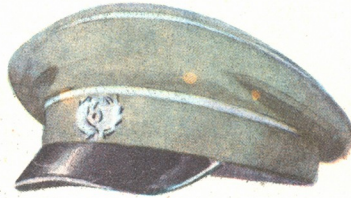
ქ მ ა მ ა ლ ი

ნათელა.

ნათელა დილით შვიდ საათზე ადგა. კოკონამ გაკვეთილი გაიძეორა, ისაუზმა, ჩანთა აიღო და სკოლისაკენ გაე-
შურა. გზაში ფრთხილად მიდიოდა.

ნათელა სკოლაში თავის დროზე მივიდა. ის მუდამ
დროზე მიდის სკოლაში.

ქუდი
ქუ-დი
ქ უ დ ი
ქ

ზა-ქი. ქი-ლა. ქე-რი. ქა-თა-მი. ქო-
თა-ნი. აქ-ლე-მი. მან-ქა-ნა. თან-ქა-რი.
ქა-ლა-დი. ქათ-ქი-რი.

თამრომ თანქარი გათალა. ზაქი
კამეჩის შვილია. აგარაში შაქრის ქარ-
ხანაა. ილიკო ქვანახშირის მალაროს
მუშაა. აქლემს კუზი აქვს. აქლემის
შვილს კოხაკს ვეძახით.

ქათამი ქანდარაზე ზის.

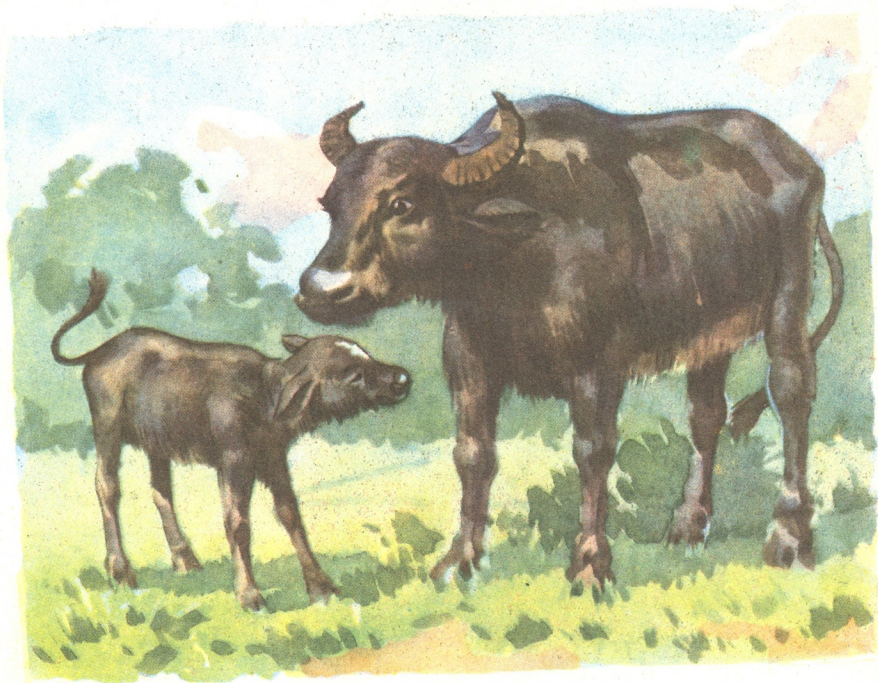
რუსთავი ახალი ქალაქია. რუსთავში

დიდი ქარხანა აშენდა. ვანო რუსთაველი
მანქანით გაემგზავრა.

ენციკლოპედია
საქართველო

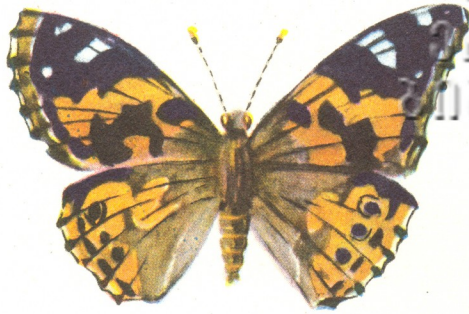
ქაფქირით ქაფს ხდიან.

ჩვენი ნიკორა.

გუშინ ჩვენმა ფურკამეჩმა ზაქი მოიგო. ზაქი ლამაზია. თავზე მას თეთრი ნიშანი აქვს. სასულად ნიკორა დავარქვით. კამეჩი ხშირად ლოკავს თავის შვილს.

დედამ თქვა: კამეჩის რბე მსუქანია, ჩვენი კამეჩის რბეს ძალე დავლევთო.

ჭეჭელა
ჭე-ჭე-ლა
ჭ ე ჭ ე ლ ა
ჭ

ჭე-რი. ჰა-ჰა. სჭი-ლო. სა-ჭო-ნი.
ჭე-რან-გი. ჰი-ო-ნე-რი.
ნოდარი ჰიონერია.

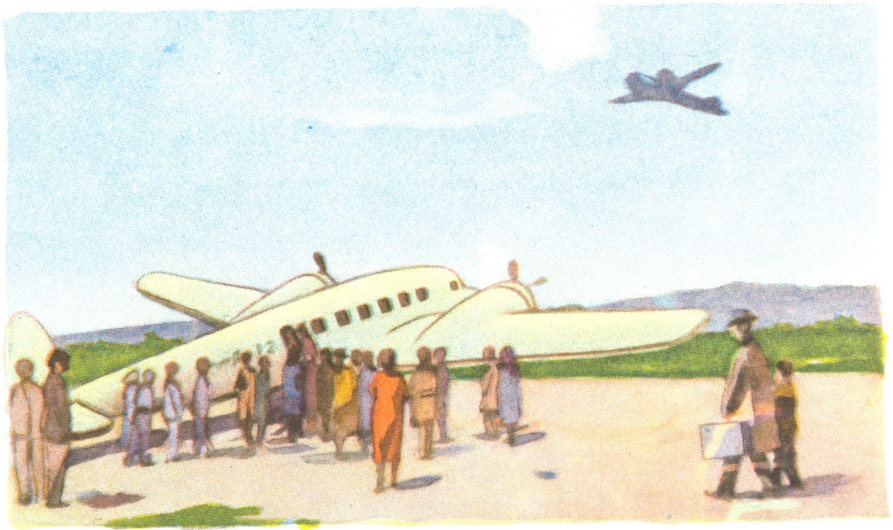
შემოდგომასე ჰაჰამ სახვი ამოიღო.
ჭელომ ვაშლი მოკრიტა. ქალაქის საკონ-
სერვო ქარხანამ ჰამიდორის კონსერვი
დაამწადა.

ზოოპარკში ქეთომ სჭილო ნახა.
სჭილოს დიდი ხორთუმი და ორი ეშვი
აქვს. სჭილო ძალიან ღონიერია.

ძია ჰავლე ჰურის ქარხნის მუშაა.
ანიკომ თორნეში ჰური ჩააკრს.

ქ ა რ თ უ ლ ი
ს ა ბ ა ვ შ ვ ი

მფრინავი ჰავლე.

გათენდა. მზემ არემარე განათა. დილის რვა საათია.
მფრინავი ჰავლე უკვე თვითმფრინავში ზის. ჰავლემ
თვითმფრინავში ათი მგზავრი ჩასვა. იგი ქუთაისში მი-
ფრინავს.

ჰავლემ თვითმფრინავი მოძარტა. გაისმა კუკუნი. თვით-
მფრინავი სევით-სევით ავიდა.

ჰავლე საუკეთესო მფრინავია.

ბუღე

ბუ-ღე

ბ უ ღ ე

ბ

ღო-ბე. ბუ-ზი. ბა-გა. ბამ-ბა. ბურ-თი.
ბე-ღე-ღი. ო-ბო-ბა. ბუ-ხა-რი. ბულ-
ბუ-ღი.

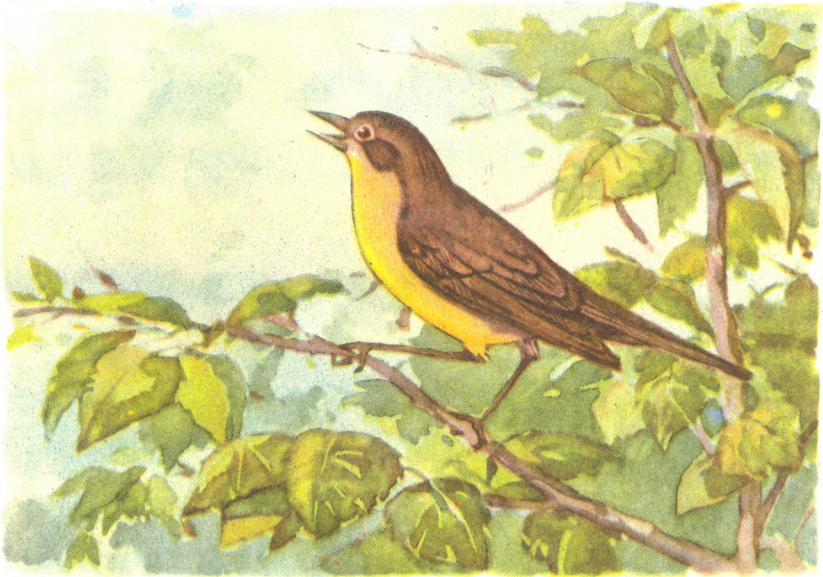
ობობა ქსელს აბამს. ჰაუღეს ბიძამ
ბურთი აჩუქა. ბამბა თეთრად გაიშალა.
ბამბისაგან თაბრიკაში ძათს ართავენ.

ბულბული მგალობელი თრინველია.
ჰაჰა არჩილი კოლმეურნეა. ის ჩინებუ-
ლად მუშაობს.

ჰელომ ხელ-პირი საპნით დაიბანა
ქეთოს მამა ფეიქარია. იგობტემუძის
ფაბრიკაში მუშაობს.

ბავშვთა ბაგაში ბავშვებს კარგად
უვლიან.

ბუღბუღი.

ბაღიდან ბუღბუღის საამური გალობა ისმოდა. ჰავ-
ლემ და ჰელომ მანე დაუგეს. ბუღბუღი მანეში გაება.
ბავშვებმა ბუღბუღი გალიაში ჩასვეს. ბუღბუღი დაღონ-
და, აღარ გალობდა. გაუღეს გალიის კარი და გაუშვეს.
ბუღბუღი გაფრინდა, გაისმა მხიარული გალობა.

ბაყაყი

ბა-ყა-ყი

ბ ა ყ ა ყ ი

ყ

ყე-ლი. ყუ-რი. ყვა-ვი. ყვე-ლი. ყა-
ყა-ჩო. ყა-ვა-რი. ყი-ნუ-ლი. ყურ-ძე-ნი.
მაყ-ვა-ლი.

ყაყაჩო ლამაზი ყვავილია. ყვავი ჩხა-
ვის. ბაყაყი ყიყინებს. შაქრომ სახლი
ყავრით დახურა. დედამ მარანში ყურძე-
ნი შეინახა. სითბოსაგან ყინული დნე-
ბა.

მეცაბი ამ საფსულს ჰიონერთა
ბანაკში იყო. იქ კარგად დაისვენა.

ჰელოს მამა ეელ-ეურის ექიმის
მაუელის ბარდი ეკლიანია. ბიბლიოთეკა

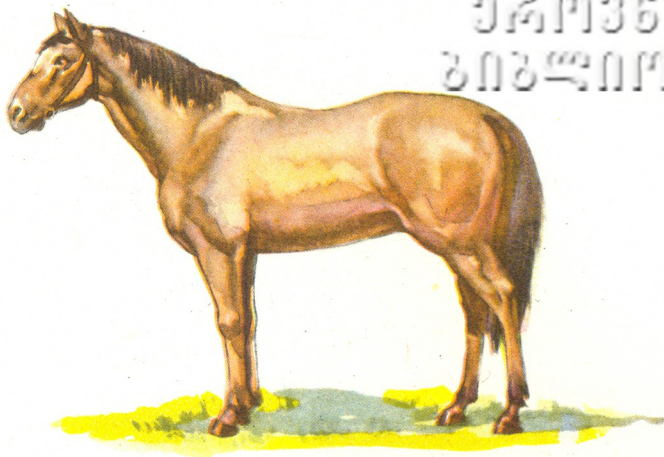
რთველი.

დადგა შემოდგომა. ეურმენი შემოვიდა. კოლმეურნე
კლესები ეურმნის კრეფას შეუდგნენ.

სამური სანახავი იყო ვენახი. ვახვებზე მოჩანდა ქარ-
ვასავით ევითელი ეურმენი. ეურმენს მანქანებით მარანში
ეზიდებოდნენ.

ბავშვები უფროსებს ეურმნის კრეფაში ეხმარებოდნენ.

— აი ჩხა! აი აკიდო! — ისმოდა ბავშვების ხმა.

ცხენი
ცხე-ნი
ც ხ ე ნ ი
ც

ცუ-ლი. ცე-ლი. ცე-რი. ცხუა-რი. ცარ-
ცი. ციუ-ვი. სა-ცე-რი. მერ-ცხა-ლი.

ცხენი ხვიხვინებს. ცხუარი ბღაუის.
ჰურის ქარხანაში ცომს მანქანებით ზე-
ლენ. მაუგალამ და კაკომ დილით ბა-
ლახზე ცვარი შენიშნეს.

ცული და ცელი სამუშაო იარაღია.
ცელით ბალახს თიბავენ. ცულით შეშას
აპობენ.

ცენი სასარგებლო ცხოველია.
ჩვენმა კოლმეურნეობამ სწავლეს
ცენები მოაშენა.

ჩვენი ცენოსანი არმია ძლიერია.

ციუვი.

შემოდგომა მიდის.
ციუვი სამთრისათვის
ემზადება. ბინა მუხის
ფულურში აქვს. შიგ
საესი უკია.

საკუებიც ბლომად
მოიმარბვა: კაკალი,
თხილი, რკო. ახლა
ციუვს შიმშილისა აღარ

ეშინია. სამთრის სიცივე ციუვს ვერაფერს დააკლებს. მას
თხილი, ფაფუკი ქურქი აქვს.

ეროვნული
ბიბლიოთეკა

კატა
კატა
კ ა ტ ა
ტ

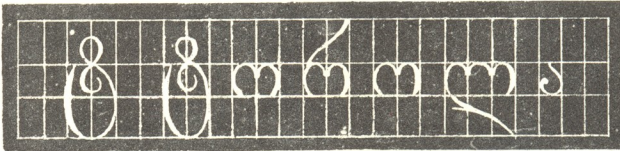
ტი-ვი. ქა-ტო. ჩი-ტი. ტო-რო-ლა.
ტა-ბი-კი. ფუტ-კა-რი. ტე-ლე-ფო-ნი.
ავ-ტო-მო-ბი-ლი.

ტოროლა ცაცხვის ტოტზე ზის.
ფუტკარი თაფლს გვაძლევს. თაფლი
ტკბილია. მდინარეზე ტივი მიცურავს.
ტოროლამ საამური სტვენა იცის.

ტატო მინდორს ტრაქტორით ხნავს.
ტრაქტორი ჩქარა და კარგად მუშაობს.

ქუთაისში საავტომობილო ქარხანა
აშენდა. ქარხანა კარგ მანქანებს
დებს.

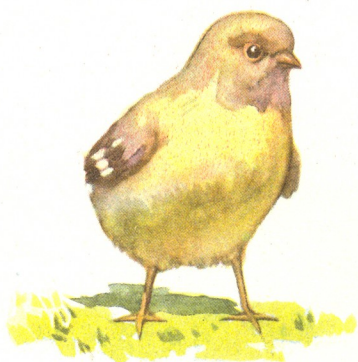

კოლმეურნის სიხარული.

ტრაქტორი ხნავს მინდორ-ველებს,
ავტოები სცვლიან ურმებს,
მოსავალი უხვად მოდის,
უხარია კოლმეურნეს.

ეროვნული
ბიბლიოთეკა

წიწილა
წი-წი-ლა
წ ი წ ი ლ ა
წ

წე-რო. წა-მა-ლი. წიგ-ნი. მო-წა-ფე.
წი-წა-კა. წურ-ბე-ლა.

წიწილა წივის. ქინაქინა ციების წამა-
ლია. სალექი მანქანა კარგად მუშაობს.

წითელი ხეა. წითლის ნაყოფს წი-
წიბოს ეძახიან. ჩვენმა მასწავლებელმა
წიგნები მოგვიტანა. დედამ ჰატარა ტა-
ტოს თბილი წინდები მოუქსოვა.

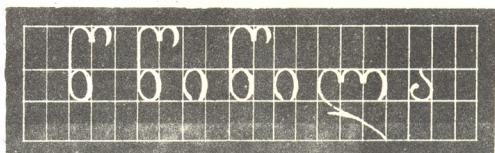
ზურაბი წიგნს კითხულობს.

წელს ჩვენს სოფელში აფთიაქი და
სამკითხველო გახსნეს.

საქართველოს
საბავშვო ლიტერატურის

ნატომ ნიორი დაწნა. ნიურის წნულს
გაღას ვეძახით.

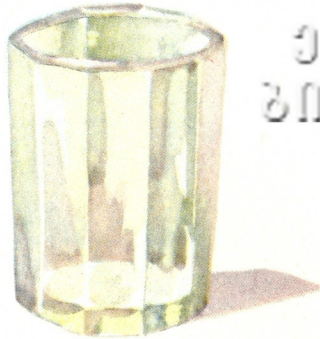

უაუაჩო და ემაწვილი.

უაუაჩოსა სიწითლითა
მდელო დაუმშვენებია,
ემაწვილსა კარგი სწავლითა
სახლი გაუნარებია.

ეროვნული
ბიბლიოთეკა

ჭიქა

ჭი-ქა

ჭ ი ქ ა

ჭ

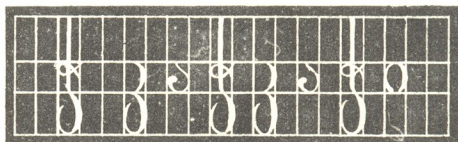
ჭა-ლა. ჭა-ჭა. ჭინ-ჭა-რი. ჭრი-ჭი-ნა.
კაჭ-კა-ჭი. ჭარ-ხა-ლი. ჭი-ან-ჭვე-ლა.

კაჭკაჭი გარეული ფრინველია. ჭიან-
ჭველა პატარა მწერია. მას შრომა უუვარს.

ჭაობი ციების ბუდეა. ჩვენში ჭაობებს
აშრობენ. ბევრი ჭაობი უკვე ამოაშრეს.
იმ ადგილებზე ახლა მშვენიერი ყანები
და ბაღებია გადაჭიმული.

კოლმეურნეობამ ჭარხლის დიდი
მოხსავალი მიიღო. ჭალაში წისქვილია

გამართული. ჭოლამ წისკვილში საფ-
ქვაუი წაიღო.

ჩურჩხელები.

დედამ დიდ ქვაბში თათარს მოადრულა. უსარიათ ქეთოს, ბაბუცას, ლადოსა და შაქროს. სტიან, ძღერძან.

დედამ მათ ბევრი ჩურჩხელა ამოუკლო. ორი სარი უკვე გაავსეს ჩურჩხელით.

სად იყო, სად არა, ეზოში შაქროს თხა გაჩნდა. თხა ჩურჩხელებისკენ გაეშურა და ერთი ჩურჩხელა კიდევ იკემა.

ბავშვებმა ყვირილი ატყეს. შაქრო თხას გამოუდგა. თხა კიკინით გორაკზე ავარდა.

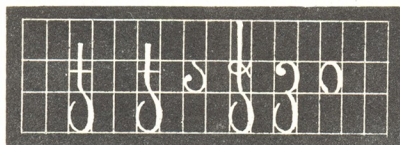
ჯონი
 ჯონი
 ჯონი

ჯ

ჯონი. ჯაჭვი. ჯეჯილი. ჯებირი. ხანჯალი. ფინჯანი.

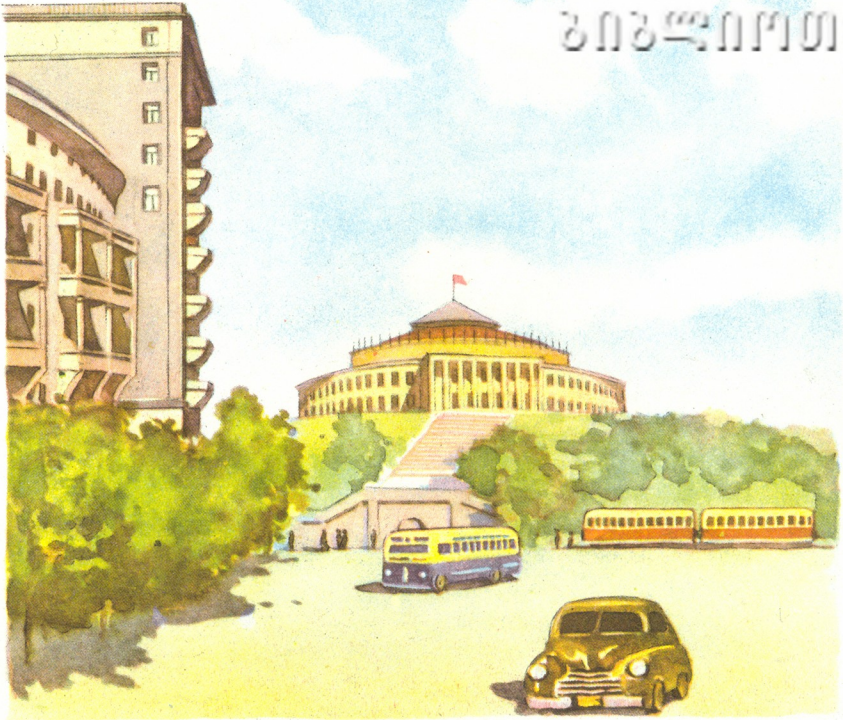
ცხენის ჯოგი ტუის პირას ბაღასს მოუს. ხანჯალს ორივე პირი მჭრელი აქვს. ხანჯლის ბუდეს ქარქაში ეწოდება.

ჯეჯილი საამურად ღაღანებს. დარეჯანის მამა სოფლის საბჭოში წავიდა. სოფლის საბჭომ მდინარეს ჯებირი გაუკეთა. საბჭოთა არმია უძლეველია. იგი ფნიზლად სდარაჯობს თავის სამშობლოს. სისუფთავე ჯანმრთელობას ხელს უწყობს.

ეროვნული
ბიბლიოთეკა

ჩვენი თბილისი.

გალამაზდა ჩვენი დედაქალაქი. ბევრი ახალი სახლი აშენდა. ფართო და სუფთა ქუჩებში დიდი მოძრაობაა.

ქალაქში მტკვარსე ახალი განიერი ხიდები აიგო. ეს ხიდები მაგარ ბურჯებსეა დაბჯენილი.

ამ ხიდებმა ქალაქის ერთი ნაწილი მეორეს დაუახლოვა.

ქალაქში აშენდა მრავალი ფაბრიკა-ქარხანა, სკოლა, ბიბლიოთეკა, თეატრი, კინო, ლამაზი ბაღები.

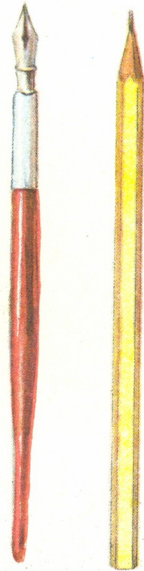
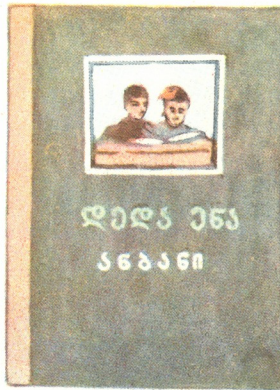
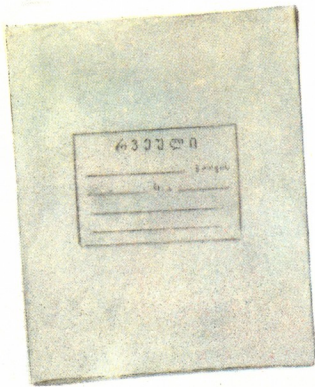
მშვენვირად არის განათებული ჩვენი დედაქალაქი. მიუვარს მშობლიური თბილისი!

სასუბრო.

სასწავლო ნივთები.

ეროვნული
ბიბლიოთეკა

კითხვას რით სწავლობთ? რაში წერთ? რით წერთ დაფაზე? ქაღალდზე? კალამს რაში აწებთ? მელანი რაში გისხიათ? უგელა ეს ნივთი რისთვის გვინდა?

სწავლისათვის გამოსადევ ნივთებს სასწავლო ნივთები ეწოდება.

დავალემა. ჩამოთვალეთ და დაწერეთ ოთხი სასწავლო ნივთის სახელი.

გამოცანა. თეთრი ხნული, შავი თესლი, თესლი მთესველს ეუბნება.

ვლადიმერ ილიას ძე ლენინი.

ლენინმა ბავშვებს უანდერძა:

„სწავლა, სწავლა და სწავლა“

ჩვენ ლენინმა გვიანდერმა.

მის დანახარებს ვასრულებთ,
გვიუბარს სკოლა და წიგნები,
დიდი ლენინის ანდერძის
მუდამ ერთგულნი ვიქნებით.

ჩვენ ვიცით: დიდი სტალინი
ლენინს მთის არწივს ადარებს,
ლენინს ბავშვები უუვარდა,
ლენინი უუვართ ჰატარებს!

ქართული
ლიტერატურა

ოქტომბრის რევოლუცია.

მკვლად მშრომელი ხალხი ძალიან ცუდად ცხოვრობდა. მუყე მდიდრებსე ზრუნავდა. ამიტომ მხოლოდ მდიდრები ცხოვრობდნენ ბედნიერად. მუშები და კლესები კი და-ჩაკრულები იყვნენ. ისინი ებრძოდნენ მუყესა და მდიდრებს.

ლენინის ხელმძღვანელობით მუშებმა და კლესებმა მოახდინეს ოქტომბრის რევოლუცია.

მშრომელმა ხალხმა მოსწო მხაკრულები და შექმნა ბედნიერი ცხოვრება.

უოველ დილით. **ეროვნული ბიბლიოთეკა**

უოველ დილით ადრე ვდგები
და მივდივარ სკოლისკენა,
მინდა კარგად შევისწავლო
საუვარელი დედა ენა.

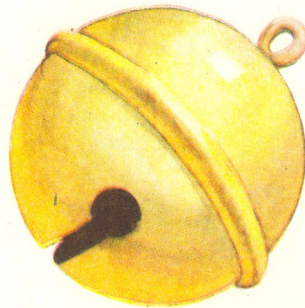
მიუვარს წიგნი, მიუვარს ცოდნა,
მიუვარს შრომა სასახელო,
მინდა ოჯახს გამოვადგე
და სამშობლო ვასახელო.

რის შესწავლა უნდა პატარა გოგონას კარგად?
რა უყვარს გოგონას? ჩამოთვალეთ.
რისთვის სკირდება ბავშვის ცოდნა, სწავლა და შრომა?

ეროვნული
ბიბლიოთეკა

ექვანი
ექ-ვა-ნი
ე ქ ვ ა ნ ი
ქ

კა-ქი. ქან-გი. ქურ-ნა-ლი.

ელგუჯა ქურნალს კითხულობს.
მაწონი მუაგუა. ქანგი რკინეულს აფუ-
ჭებს. ირიურაჟა. მთებზე ნისლი ჩამოწვა.
დილიდანვე ქინჯლლავს. ცივი ქარი სუ-
ზუნებს. ხეს უვითელი ფოთოლი სცვივა.
ბელურები ნამვის ტოტებში შემძვრა-
ლან და ჟიუჟივებენ.

რიურაჟზე კურდღლის ბაჭია ბუჩქი-
დან გამოხტა და ჯეჯილისაკენ გაიქცა.

ბეჭანმა სათამაშო თვითმფრინავი გაა-
კეთა.

მედიკალური
ბიბლიოთეკა

ქუქუნა წვიმა მოვიდა.

ქ	ე	წ	ვ	ა	ბ	ი
ქ	ე	წ	ვ	ა	ბ	ი

ნუცას სკოლა.

ზატარა ნუცამ თქვა: ჩემს დედოფალებს უთუოდ კითხვა უნდა ვასწავლო. გადაუშალა წიგნი და ეუბნებოდა: ეს არის ა-ნი, ეს არის ბ-ანი. ისწავლეთ, კენაცვათო.

ისწავლიდნენ დედოფალები კითხვას თუ ვერა? რატომ ვერ ისწავლიდნენ დედოფალები კითხვას?

ჰამაკი

ჰა-მა-კი

ჰ ა მ ა კ ი

ჰ

რე-ჰა-ნი. ჰა-ე-რი. ზა-ჰე-ნი.

საათი კედელზე ჰკიდია. თინამ ბოსტანში რეჰანი მოკრიტა. აეროპლანი ჰაერში დაფრინავს.

ჰამაკს თოკისაგან ქსოვენ. დედამ ბაღში ჰამაკი გააბა. ჰამაკში ჰატარა ქეთო დააძინა.

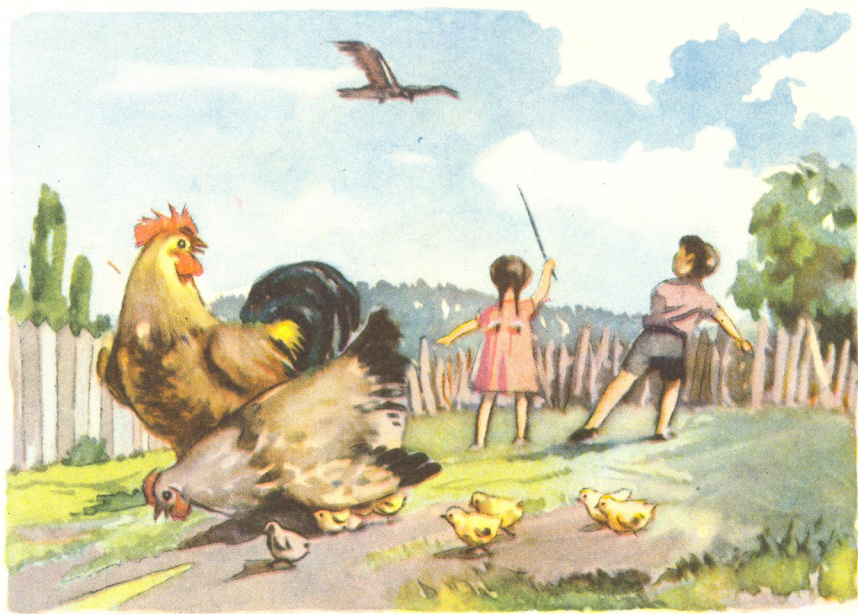
სუფთა ჰაერი აუცილებელია ჯანმრთელობისათვის. მილის წინ ოთახში ჰაერი გაასუფთავე.

ზაჭესი ელსადგურია. ჩვენში ბევრი
ელსადგური აშენდა.

ჩვენს მურიას ორი ჭრელი ლეკვი
ჰყავს.

ჭრელხანი

ქორი.

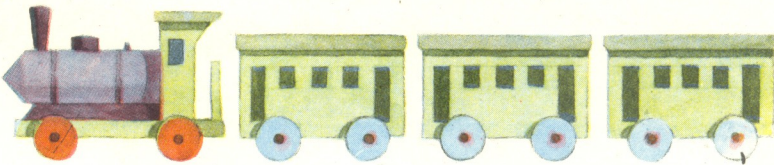
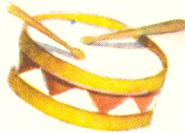
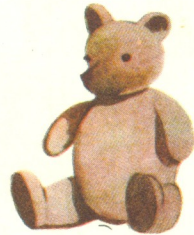
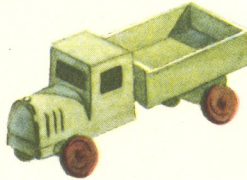
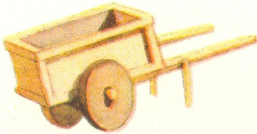
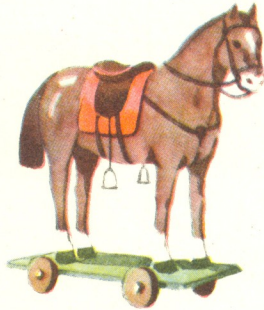
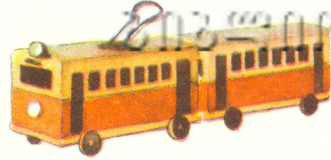
ჰაუ, ჰაუ, ქორო, ნუ ფრენ
ამ ეზოში დიღ-დიღასო,
ვერ მომზარავ, არ გაგატან
ჩემს ჰატარა წიწილასო!

რა და რა სათამაშოა
დასატყუელი ამ სურათზე?
უკვლახე მეტად რომელი
სათამაშო გიყვარს?

ქართული

საბავშვო ლიტერატურა

კიდევ რა სათამაშოები იცით?

უკვლახ ამ ნივთს სათამაშო ნივთი ეწოდება.

წერთი ხაზარჯიშო. წიგნი. ბურთი. დაწერეთ, ამ ორ
ნივთში რომელია სათამაშო და რომელია სასწავლო.

ა ბ გ დ ე ვ

ეროვნული
ბიბლიოთეკა

ა	ბ	გ	დ	ე	ვ	ზ	თ	ი
კ	ლ	მ	ნ	ო	პ	ჟ	რ	ს
ტ	ყ	ფ	ქ	ღ	ყ	შ	ჩ	ც
	ძ	წ	ჭ	ხ	ჯ	ჰ	ჱ	

ა ბ გ დ ე ვ

ზ თ ი კ ლ მ ნ

ო პ ჟ რ ს ტ უ

ფ ქ ღ ყ რ ხ ც

ძ წ ჭ ხ ჟ ჰ

ღ ყ ლ ხ

საქართველოს
საქართველოს

შეაჯი, შეაჯი, ქაქა, ბიბი

ფიფი ამ გზაში როგ-

ორდახა, ვუბ მამაჩვენა,

ახ ვაგატიანი ჩემს შე-

ტახა მიბიგახა!

სეხიბი სქეღია ღლ-

ბეხა, თუ ვაღი მლო-

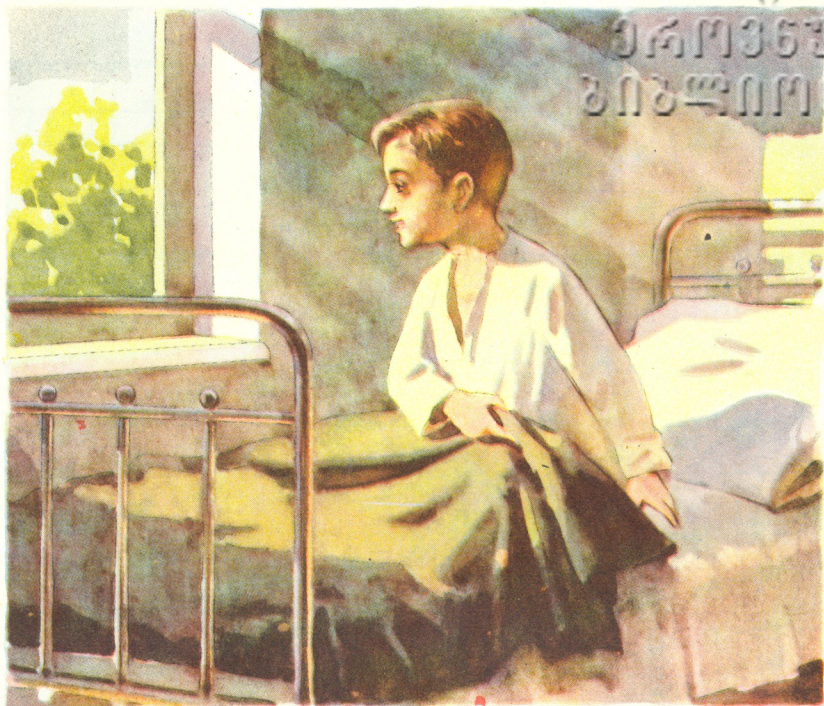
ვღებებსა.

ტიყვიანი მკავია.

დაღვი ვეფეს. ჭაჭა.

ქართველი
წიგლისმოყვარეები

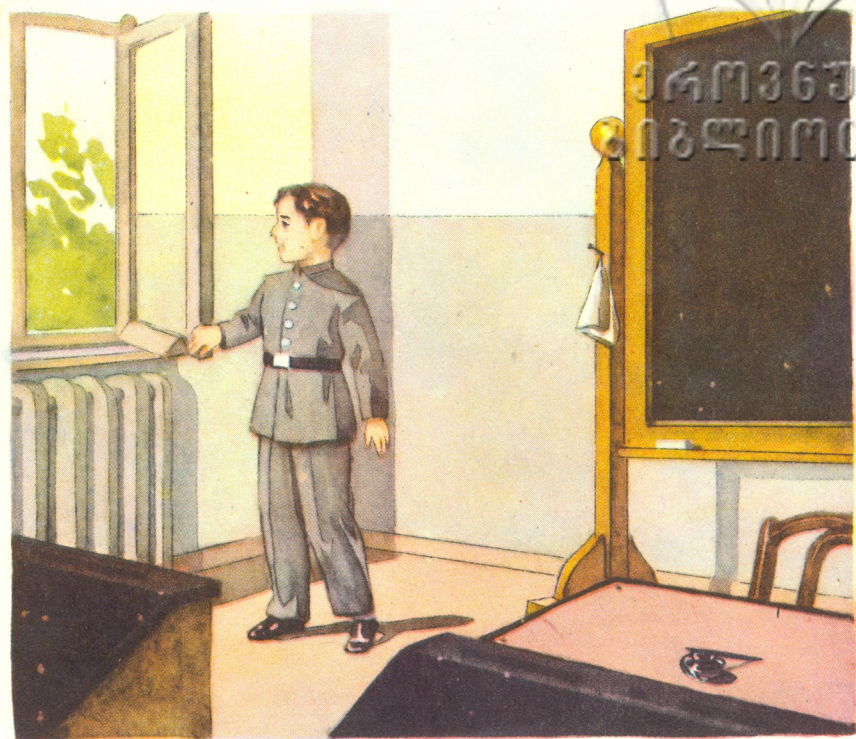

სკოლისაკენ.

მზემ ფანჯარას სსივი სტუორცნა,
დილა არის მშვენიერი!
აბა, ბიჭო, ტანთ ჩავიცვათ
და სკოლისკენ ჰერი, ჰერი!
სამუშაოდ ეშურება
დიდ-პატარა, ფრინველ-მწერი!
აბა, მარდად, ჩვენც წიგნებით
სკოლისაკენ ჰერი, ჰერი!

საით მოუწოდებს ბავშვი ამხანაგებს?

წერითი სავარჯიშო. გადაიწერეთ პირველი ორი სტრიქონი.

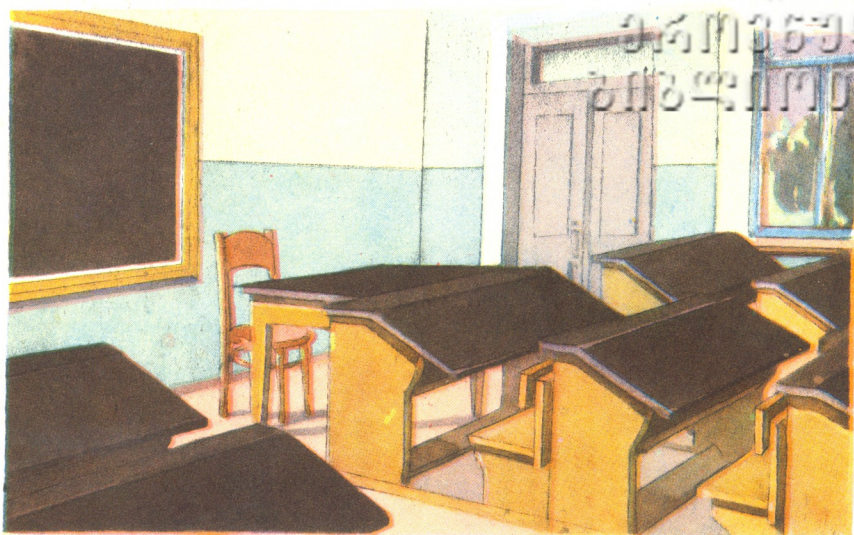
მორიგე.

აჩქარებულ ნაბიჯით
გამოვიდა ბინიდან
და სკოლაში ნოდარი
სულ ჰირველი მივიდა.

მერცხაღვით ბიჭია,
მუყათი, გამრჯელი,
დაფა გააპრიბლა,
გამოაღო ფანჯრები.

როგორ მოამზადა ნოდარმა საკლასო ოთახი გაკვეთილისათვის?

წერითი საფარჯიშო. ამ კითხვაზე პასუხი გაეცით.

ჩვენი კლასი.

სოსო სკოლიდან აღტაცებული დაბრუნდა და დედას უამბო:

— რომ იცოდე, დედიკო, რა კარგია ჩვენი საკლასო ოთახი: დიდი, ნათელი.

მერხები ახალია. მერხების წინ მაგიდაა; მაგიდასთან მასწავლებლის სკამი დგას.

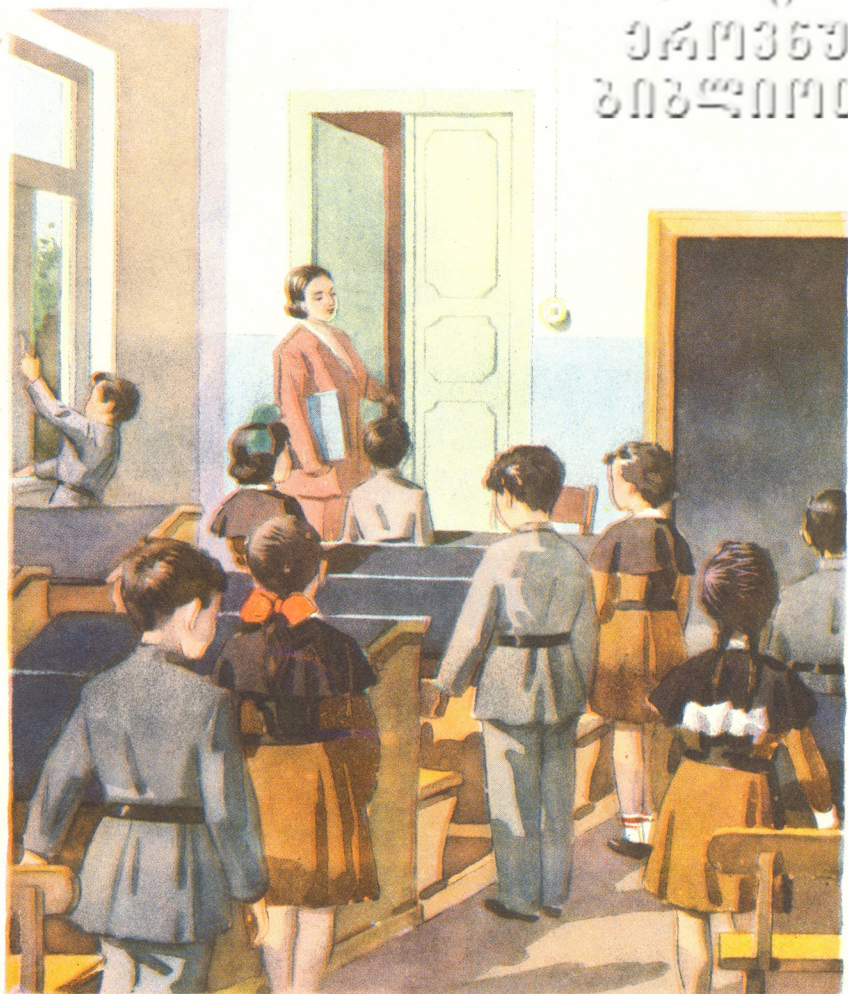
ჩვენი საკლასო ოთახის ფანჯრები დიდია და მსე სა-
ამურად ამუქებს ოთახს.

მიუვარს ჩვენი კლასი და ჩვენი სკოლა!

რა მოსწონს სოსოს სკოლაში?
აწერეთ თქვენი საკლასო ოთახი.

ქართველი
წიგლიწიგნი

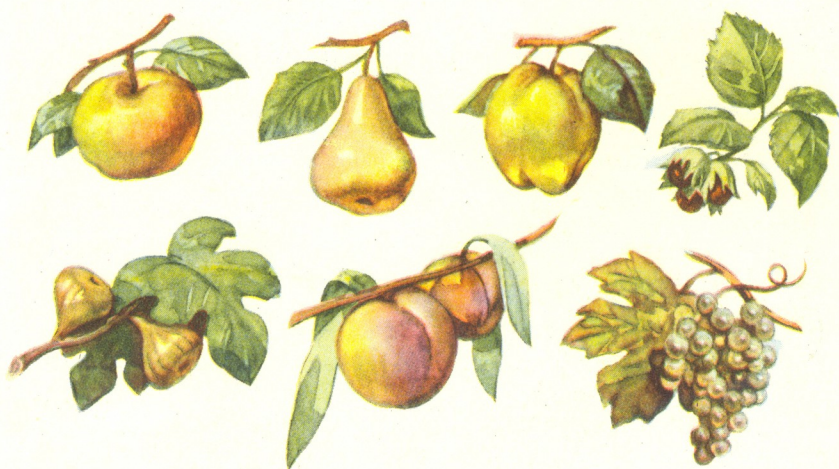

არ დაივიწყოთ!

1. დასვენების დროს საკლასო ოთახში არ დარჩეთ!
2. ეოველი დასვენების დროს ფანჯრები გააღეთ და ჰაერი გაასუფთავეთ!
3. საკლასო ოთახი არ მოანაგვიანოთ!
4. გაუფრთხილდით სკოლის ქონებას!

სასაუბრო.

ხილი.

რა და რა ხილია დახატული ამ სურათზე? რა ხილი იცით კიდევ? რა ეწოდება ხეს, რომელიც ხილს იხსამს? რომელი ხილია მუხვე? ტკბილი?

რომელია ნაჭუჭიანი? უნაჭუჭო? კურკიანი? უკურკო?

რა ეწოდება გამხმარ შინდს? ბაღს? აღუბაღს? ვაშლს? მსხალს?

გამოცანა. ტყეში ხარი შემივარდა, გამო, გამო, გიშერაო, ნაბდის ძველა იქ დააგდო, გამოვარდა შიშველაო.

საპასუხო.

რის შესახებ ვიტყვით: მწიფე? მკვახე? ნედლი?

გამოცანა. გარეთ — ატლასი, შიგნით — ათასი.

დავალება. დახატეთ და გაათვრადეთ, რომელი ხილიც გინდათ.

წერიტი სავარჯიშო. თითოეულ კითხვას შესაფერისი პასუხი მიუწერეთ. რომელია ტკბილი? რომელია მჟავე? მსხალი... ალუბალი... ტყემალი... ყურძენი...

წერილი ბებიას.

მუდამ ჩემო სანატრელო,
საყვარელო ბები!

დაგოცნის და დამიგოცნე
ჩვენი ნაცნობები!

ბები, ჩემო ტკბილო ბები,
აგრემც გენაცვლები,
ბლომად, ბლომად გამოგსაზნე
თეთრი ჩურჩხელები!

სსვა ხილიც არ დაივიწყო:
კომში, ვაშლი, მსხლები,
ჩამიჩი და ლელვის ჩირი,
თხილი და კაკლები!

რას სთხოვს შვილიშვილი ბებიას?

კეთილი ძმა.

სანდრო და მისი ამხანაგი გივი გაკვეთილის შემდეგ სკოლის ეზოში ჩავიდნენ დასასვენებლად.

გივიმ სანდროს მშენიერი მწიფე მსხალი უთავაზა. სანდროს უნდოდა ჩაეკბინა, მაგრამ უცებ მოაგონდა, რომ მინ ავადმყოფი და ჰუვდა. სანდრომ მსხალი შეინახა.

გაკვეთილების შემდეგ სანდრომ შინისკენ გაკურცლა.

— დედიკო, ქეთოს მსხალი ხომ ეჭმევა? — ჰკითხა სანდრომ დედას.

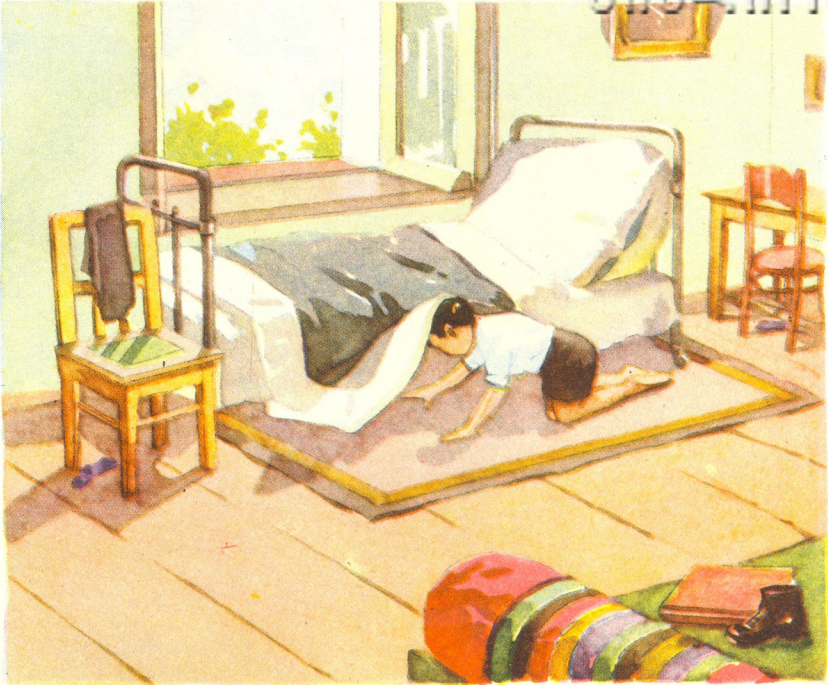
— როგორ არა, შეილო, — უთხრა დედამ.

სანდრო იმავე წაშს თავისი დის ლოგინთან გაჩნდა და მსხალი მისცა. სანდრო სიამოვნებით უცქეროდა, როცა ავადმყოფი ჰირს იტკბარუნებდა გემრიელი მსხლით.

რა მისცა გივიმ სანდროს?

ვის მიუტანა სანდრომ მსხალი?

წერილი სავარჯიშო. ეს სიტყვები ისე დაალაგეთ, რომ აზრიანი მოთხრობა მიიღოთ: მსხალი. სანდროს. დას. გივიმ. სანდრომ. ავადმყოფ. მსხალი. მისცა. მიუტანა.

ყოველ ნივთს თავისი ადგილი უნდა ჰქონდეს.

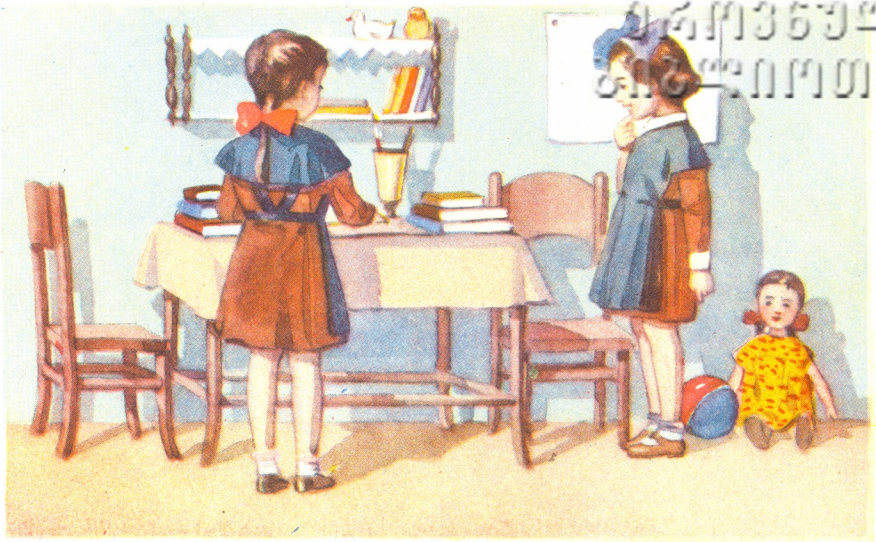
გაიღვიძებთ თუ არა ჰატარებთ სანდრო, თავისი ნივთების მებნას იწეებთ. ერთი წინდა სკამის ქვეშ გდია, მეორე—მაგიდის ქვეშ. ცალი ფეხსაცმელი საწოლის ქვეშ არის, მეორე კი სრულად არა ჩანს ოთახში.

ემებს სანდრო ტანსაცმელს და ამ მებნაში სკოლაში იგვიანებთ.

რატომ იგვიანებთ სანდრო სკოლაში?
როგორი ბავშვი ყოფილა სანდრო?

საქართველოს
საბავშვო ლიტერატურის
საქართველოს

წესიერი გოგონა.

თინა წესიერი ბავშვია. უფარს სისუფთავე და წესრიგი. ერთხელ მას ამხანაგი ლიზა ესტუმრა. ლიზა არ იყო თინასავით წესიერი. მას ბვიწყდებოდა თავისი ნივთების მილაგება, სუფთად შენახვა.

თინას ამხანაგის მისვლა ძალიან გაუხარდა. ლიზიკოს უჩვენა თავისი ნახატები, წიგნები და სათამაშოები.

გოგონას ეველებური კარგად ჰქონდა მოვლილი. მაგიდაზე გადაფარებული იყო სუფთა ქაღალდი.

— თინა, რა კარგად გაქვს მილაგებული მაგიდა! — აღტაცებით უთხრა ლიზამ. — ჩემს მაგიდას მეც ასე მოვაწვობ და შენსავით კარგად მოვუვლი.

რატომ მოეწონა ლიზას თინას მაგიდა?

რა გადაწყვიტა ლიზამ?

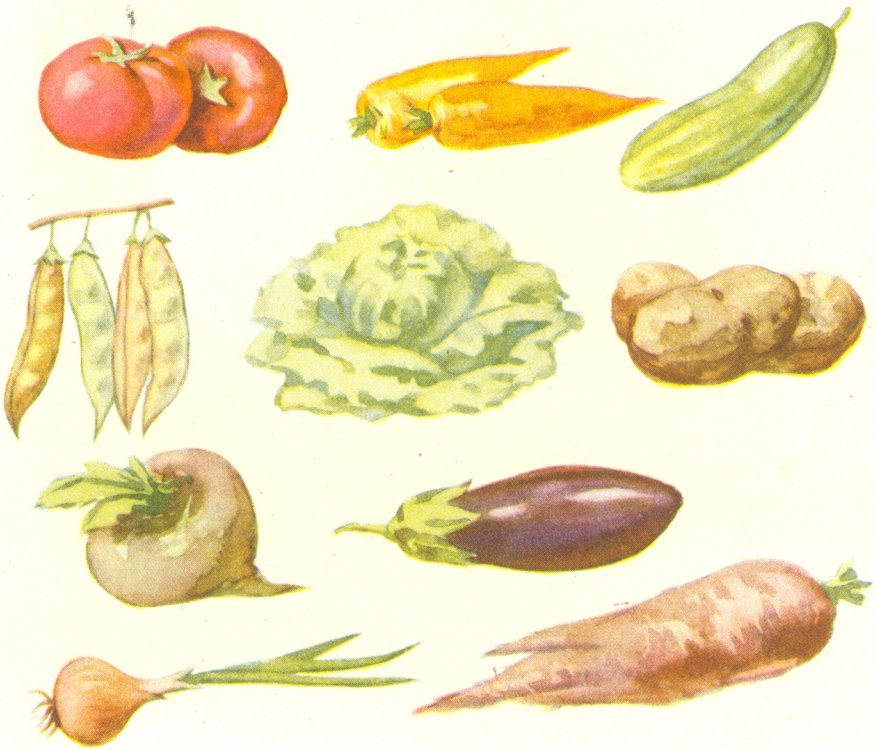
წერითი ხავარჯიშო. გადაიწერეთ ამ მოთხრობიდან პირველი ორი წინადადება.

სასაუბრო.

ბოსტნეული.

ეროვნული
ენციკლოპედია

ჩამოთვალეთ, რას თესავენ ბოსტანში?

უკუდას აქვს ბოსტნეული ეწოდება.

რა ფერისაა სტაფილო? ჭარხალი? ბოლოკი? პამიდორი?

წერიტი სავარჯიშო. რა ფერისაა ჭარხალი? სტაფილო? მწიფე პამიდორი? მკვახე პამიდორი? გადაიწერეთ ეს სავარჯიშო. თითოეულ კითხვას შესაფერისი პასუხი მიუწერეთ.

ფრინველების გადაფრენა.

გავიდა საფხული. ჰაერს შემოდგომის სიგრილემ დაჰკრა. ფრინველებს მოუსვენრობა დაეტოოთ. ისინი სძირად თავს იურიან და ჟიჟიჟებენ. მალე თბილი ქვეყნებისაკენ უნდა გაფრინდნენ. იქ მათ საკვები ბლომად ექნებათ. აქ კი მწერები გაქრას, სილი მოიღია, ჭირსასული აიღეს.

უკვლახე ადრე მერცხლები მიფრინავენ. მათ ბუღბუღი, გუგუღი, მოლალური და მწეერი მიჰვებინან.

რომელი ფრინველები მიფრინავენ თბილი ქვეყნებისაკენ? რატომ მიფრინავენ შემოდგომაზე ფრინველები?

წერიითი სავარჯიშო. გადაიწერეთ ამ მოთხრობიდან პირველი სამი წინადადება.

ტეეში.

შემოდგომა იდგა. დედამ მარინე და ზურკო ტეეში სასეირნოდ წაიყვანა.

ტეეში სიჩუძე იყო. ჩიტუნები აღარ ჟიჟივებდნენ. მიწაზე უკეთელი ფოთლების სალიჩა იყო დაკებული. ხეებს ფოთოლი გასცვივებოდა. მსოფლოდ ნაძვი და ფიჭვი იდგა ისევ მწვანედ მორთული.

— დედიკო, რა ლამაზია ნაძვი! — წამოიძახა ზურკომ.

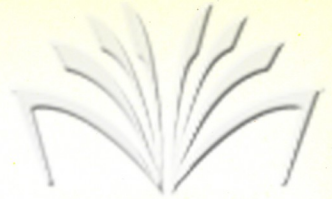
— მართალია, ნაძვიც ლამაზია და აი ეს ფიჭვიც, — მიუთითა დედამ ფიჭვზე. — ეს იმიტომ, რომ მათ მწვანე ფოთოლი შეჩნათ.

— პერე სად აქვს ნაძვს ან ფიჭვს ფოთოლი? — გაოცებით შეეკითხა მარინე.

— აი, ეს ნემსებივით წიწვები ნაძვისა და ფიჭვის ფოთოლია. ესენი ზამთარშიაც მწვანეა, — მიუგო დედამ.

ნაძვის ძირას ზღარბი მიმჯდარიყო. ბავშვების დანახვასე ზღარბი გორგბლივით დამრგვალდა.

რა გაიგეს ბავშვებმა დედისაგან?
რა ნახეს ნაძვის ძირას?

ვინ რას აკეთებს?

ზეპირად გაეცით პასუხი—ვინ რას აკეთებს. ბავშვებს მიეცით სახელები: ანდრო, კობა, მარინე, გივი, ნუნუ, თინა, ლექსო, შაქრო, ვანო.

კითხულობს. წერს. ხატავს. იბანს. თამაშობს. უსმენს. მირბის. იჭერს.

წერიითი საფარჯიშო. გაეცით პასუხი პირველი ოთხი ნახატის მიხედვით.

საქართველოს
წიგნების კავშირი

შემოდგომა.

ცა იღრუბლება საწვიმრად,
ისმის ზუსუნი ქარისა,
ტყე დაღვრეპილა, უვითლდება
სიმწვანე მთა და ბარისა.

მზე იმალება, მარტოკა
ღრუბლებსა ვხედავთ ცაზედა
და აგერ შემოდგომის დღეც
მოგვხერება კარზედა.

დავალემა. ამ ლექსის მიხედვით ჩამოთვალეთ შემოდგომის ნიშნები.

წერითი სავარჯიშო. გადაწერეთ ამ ლექსის პირველი ოთხი სტრიქონი.

ირინე მოტუვდა.

საქართველოს
ბავშვებისათვის

შემოდგომა მიიწურა.

ზატარა ირინე ეს არის ახლა ადგა ლოგინიდან და
ფანჯარაში გაიხედა.

— დედიკო, დედა! თოვლი მოსულა, თოვლი! — შეს-
ძახა ბავშვმა. თან უკვირს: ცა მოწმენდილია და მზეც
ამოსულას აჩივებს.

— არა, გენაცვალე, ეგ თოვლი კი არა, რთვილია, —
ძიუგო დედამ.

ამ დროს მზეც ამოვიდა და რთვილმა ათასფარად დაიწყო
ბრტყვიალი.

ირინე თამაშში გაერთო.

მუადლისას გოგონამ რთვილი ვეღარ ნახა. გაოცდა.

— უი, დედა, რა იქნა რთვილი? — წამოიძახა
გაკვირვებულმა ირინემ.

— მზეს ჰკითხე! — ძიუგო დედამ ღიმილით.

რა შენიშნა ირინემ ღიმილით?

რა ეგონა ირინეს რთვილი?

რამ გააკვირვა შემდეგ გოგონა?

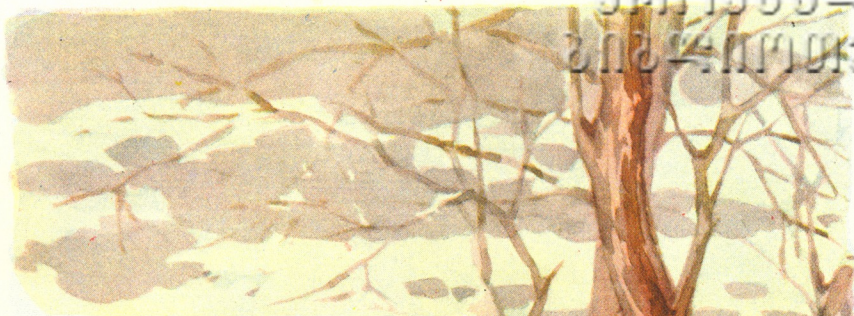
რა ჰკითხა დედას?

რა პასუხი გასცა დედამ?

რატომ მიუთითა დედამ მზეზე?

ქართული
ხალხური მუსიკა

ზამთრის ჰირი.

შემოდგომა გაგვეზარა,
მიიღია, მიიწურა,
ვენახები ჩაიკრიფა,
დასაწური დაიწურა.

მაღლიანმა ღვინობისთვემ
კარი ტკბილად გაიხურა;
მზემ სხივები აიკრიფა,
მიწამ ნისლი დაიხურა.

შემოდგომა გაგვეზარა,
არქმარეს ნისლი ბურავს
და საცაა დედამიწა
ზამთრის საბანს დაიხურავს.

სიტყვების ახსნა. ღვინობისთვე — ოქტომბერი.

რატომ ვამბობთ: „ღვინობისთვემ კარი ტკბილად გაიხურა?“

რა არის: „დედამიწის ზამთრის საბანი?“

წერითი სავარჯიშო. ამოწერეთ ის გამოთქმები, რომელიც ახასიათებს ზამთრის პირს.

ზ ა მ თ ა რ ი.

დადგა ზამთარი. ბუნება თეთრად შეიმოსა. თოვლის მოსვლა ბავშვებს ძალიან გაუხარდათ. ჰატარებს თავი მოუყურიათ ესოში. აქ გუნდაობენ, იქ თოვლის კაცს აკეთებენ. გორაკიდან სიცილ-კისკისით მოსწიალებენ გივი და ნუსა.

— აბა, მარდად, ჩემო ცივა, გაუსწარი ჩვენს ცელს ნუსას! — ევირის გივი და მიქრის.

უსებ ცივა რაღაცას წამოედო და გადატრიალდა. გივი თოვლში ჩაიფლო.

— მშვიდობით, გივი, მშვიდობით! — ევირის ნუსა და ქვევით მისწიალებს.

როგორ შეხვდნენ ბავშვები თოვლის მოსვლას?

როგორ ერთობოდნენ?

რა მოუვიდა გივის?

წერიტი სავარჯიშო. ამოწერეთ ის აღგილი, სადაც აწერილია ბავშვების გართობა-თამაშობა ზამთარში.

ენის სავარჯიშო. დადგა ზამთარი. ბუნება თეთრად შეიმოსა.

თოვლის მოსვლა ბავშვებს ძალიან გაუხარდათ.

რა არის ნათქვამი ზამთრის, ბუნების, ბავშვების შესახებ?

ეროვნული
ბიბლიოთეკა

აწერებ ეს სურათი.

განსოვდეს, ჯადო!

დღეს თინას კლასი საექსკურსიოდ იყო წასული ბაღში. გოგონა შინ ცოტა გვიან დაბრუნდა. უკვე სადილობის დრო იყო.

აი, მამაც მოჰიდა სამუშაოდან.

თინამ და მამამ ხელი დაიბანეს და მთელი ოჯახი სუფრას შემოუჯდა.

თინამ შენიშნა, რომ მისი ზაწია ძმა, ჯადო, სადილობას ხელდაუბანელი აზირობდა.

— ადექი, ჯადო, ხელი დასაბანი გაქვს. განა არ იცი, რომ ჭამის წინ ხელი აუცილებლად უნდა დაიბანო?!

თინამ ძმას ხელი დაბანა და უთხრა:

— იცოდე, ჯადო! ამას იქით ჭუჭყიანი ხელით საჭმელი აღარ აიღო.

ლადო თანხმობის ნიშნად თავს უქნევდა თავის დაიკოს
და თან მადიანად ილუკებოდა.

რა შენიშნა თინამ ძმას?

რა დარიგება მისცა თინამ პატარა ძმას?

გახსოვდეს!

ჭამის წინ ხელი დაიბანე!

ჭამის დროს ნუ აჩქარდები, საკმელი კარგად დალევე!

ჭამის შემდეგ ხელი დაიბანე და კბილები გაისუფთავე!

ქართული
წიგნიწიგნი

პირველი თოვლი.

ემაწვილებო, ერთი შესეთ, ჩქარა, ჩქარა გაიღვიძეთ,
რბ შუქსა ჭყენს თეთრი დილა, გაახილეთ ეველამ თვალი,
ჩანს, სამთარი აღარ სუძრობს, რომ არაფინ არ დაგვასწროს
ჩანს, წუსეღუე დათოვლილა! პირველ თოვლში კოტრიალი!

რატომ ვამბობთ: „თეთრი დილა?“

წერიტი სავარჯიშო. გადაიწერეთ პირველი ოთხი სტრიქონი.

ზამთრის საბანი.

— მამილო, თოვლი რისთვისაა საჭირო? — ჰკითხა ვატარა მერაბმა მამას.

— თოვლისაგან, ჩემო კარგო, ზამთარი დედამიწას საბანს უკერავს, — მიუგო მამამ.

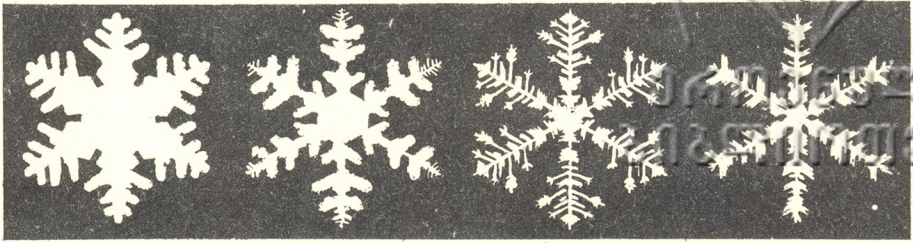
— საბანს, მამილო? მერე რად უნდა საბანი დედამიწას?

— უსახნოდ დედამიწის გულში მეოფთ შესცივდებათ და გაიყინებიან.

— ვის სჭირდება დედამიწის გულში სითბო, მამიკო?

— ვისა და ვინც იქ ზამთარს ატარებს, ჩემო ვატარავ: ჰაწაწინა თესვებს, ჰურის მარცვლებს, ბალახისა და უვაჟილების ფესვებსა და იმ მწერებს, რომელთაც თბილად სძინავთ გასაფხულამდე დედამიწაში.

რისთვის არის საჭირო თოვლი?

ფ ი ფ ქ ე ბ ი .

— შესე, შალიკო, რა მშვენივრად ბარდნის თოვლი!
თითქოს ბამბის ძაფები ჩამოუშვიათ ციდანაო.

— არა, ძაფებს კი არა, თეთრ ზეჰელებს უფრო ჰგავს,
აი ვნახოთ! — და თმანუჭუჭა მიტომ ხელი გაიშვირა.
თოვლის რამდენიმე ფიფქი ხელის ზურგზე დაეცა.

— ვარსკვლავსა ჰგავს, ბიჭო, ვარსკვლავს! — შეჰვივინა
შალიკომ.

— რა ლამაზია!

— ვაი, დადნა კიდევ, რა ძაღე!

— უუურე, შენს ჰალტოს სახელოზე სულ სხვანაირი
ფიფქი დაეცა, — უთხრა შალიკომ, — ეგეც ვარსკვლავსა
ჰგავს, მაგრამ წელანდელს კი არა.

ბავშვების გაოცებას საზღვარი არა ჰქონდა, როდესაც
ნახეს, რომ ეგეც ფიფქი თითქოს ვარსკვლავსა ჰგავდა,
მაგრამ სულ სხვადასხვანაირი კი იყო.

თანაც უკვირდათ, რომ ხელზე უფრო ძაღე დადნა
ფიფქი, ვიდრე ჰალტოს სახელოზე.

სიტყვების ახსნა. ბარდნის — მოდის თოვლის ხშირი და დიდი
ფიფქები.

რა შენიშნეს ბავშვებმა?

რა უკვირდათ მათ?

დავალება. თეთრი ქაღალდისაგან გამოჭერით ფიფქები და
შავ ქაღალდზე დააკარით.

სასაუბრო.
დგამი, ანუ ავეჯი.

სად ინახავთ ტანსაცმელს? რაზე გძინავთ? რაზე სხედ-
ხართ? კარდას, ტანტს ავეჯი, ანუ დგამი ეწოდება.
კიდევ რა დგამი იცით?

რისგან არის გაკეთებული მაგიდა? სკამი? კარდა?
ტანტი? რა და რა ნაწილები აქვს მაგიდას? სკამს? კა-
რდას?

გამოცანა. ოთხსა ძმასა, ტანით ტოლსა, თავზე ხურავს
ერთი ქული.

წერთი სავარჯიშო. ეს გამოცანა გადაიწერეთ და ახსნა
მიუწერეთ.

მოსიუვარულე შვილები

ქეთინოს და ბიძინას მამა ჯარში იყო. ამ დროს დედა აზად გაუხდათ. მოვიდა ექიმი, დედა გასინჯა და უთხრა, რომ ლოკინში წოლილიყო და წამალი ესვა.

„სადილს ვინ გააკეთებს ან ღუმელს ვინ გაათბობს?“ — ფიქრობდნენ ბავშვები.

კადაწვიტეს: რასაც დედა აკეთებდა, როცა კარვად იყო, ამათაც ის გაეკეთებინათ.

ბიძინა დილით შეშას ჩეხდა, ქეთინო კი ოთახს ალაგებდა. სკოლიდან დაბრუნების შემდეგ ქეთინო სადილს აკეთებდა, ბიძინა კი დედას უვლიდა.

მორჩა დედა, მაგრამ ბავშვები მას ბევრი მუშაობის ნებას არ აძლევდნენ.

— შენ ჯერ დაისვენე, დედიკო, ჩვენ გავაკეთებთ ყველაფერს, — ეუბნებოდნენ შვილები.

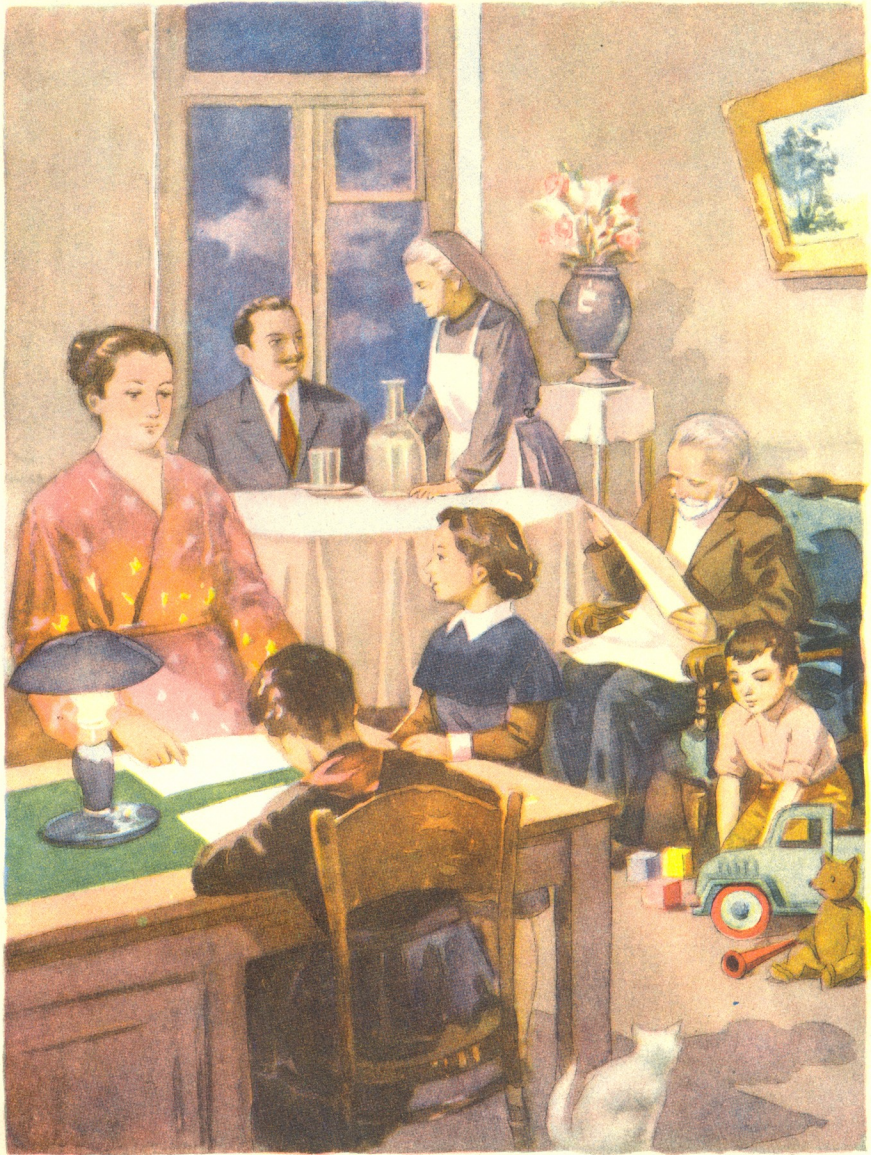
როგორ ჰქონდათ განაწილებული შრომა ქეთინოსა და ბიძინას დედის ავადმყოფობის დროს?

რას გვასწავლის ეს მოთხრობა?

ენის სავარჯიშო. ბიძინა დილით შეშას ჩეხდა, ქეთინო კი ოთახს ალაგებდა. რა არის ნათქვამი ბიძინას შესახებ? ქეთინოს შესახებ?

ოჯახი.

ეროვნული
ბიბლიოთეკა

დავალემა. აწერეთ ეს სურათი. ჩამოთვალეთ თქვენი ოჯახის წევრები. ვინ რას აკეთებს?

ეროვნული
ბიბლიოთეკა

ფეიქარი დედა.

დედა ფეიქარია,
ქსოველია ცნობილი,
მოსწონთ მისი ნაშრომი
აბრეშუმის ქსოვილი.

შინ მოვა, გაგვასარებს
ასალ-ასალ ამბებით:
დღესაც შევასრულეთო
კეკა გადაჭარბებით.

სად მუშაობს დედა?

რას აკეთებს დედა ფაბრიკაში?

როგორ ასრულებს დედა სამუშაოს?

წერილი სავარჯიშო. პასუხი გაეცით პირველ ორ კითხვაზე.

ეროვნული
ბიბლიოთეკა

ბებიან და შვილიშვილი.

სალამოა. მამა და დედა თეატრში წავიდნენ. შინ დარჩნენ ბებიან და ნუნუ.

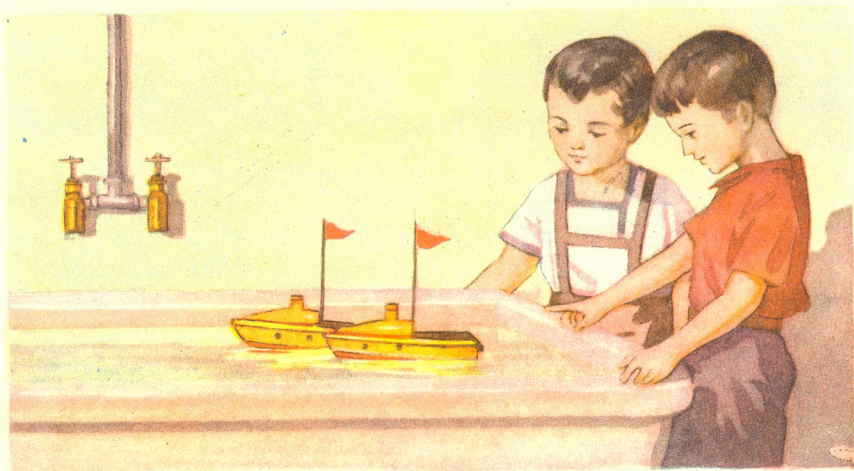
ნუნუმ გაკვეთილები მოაძახდა. მერე კარბიდან ჩაძოილო სურათებიანი წიგნი და შავიდას მიუჯდა. ნუნუმ წიგნი ვადაშალა და საუვარელ დიდებას ზღაპარი წაუკითხა.

ნუნუ ჩინებულად კითხულობდა.

ნოდარის საჩუქარი.

ნოდარს ძამამ სათამაშო ნავი მოუტანა. ვასარებულმა ნოდარმა მესობელ გვიისთან შეიზინა. მეგობრებმა გულდასმით დათვალიერეს სათამაშო, მერე კი მომართეს და წუელით სავსე აბაზანაში ჩაუშვეს.

— მიცურავს! მიცურავს! — აღტაცებით შესძახეს ბიჭუნებმა.

— ნოდარ, მეც რომ ასეთი ნავი მქონდეს, შევაჯიბრებდით, რომელი გაუსწრებდა!... — თქვა გვიმი.

ნოდარს მოაგონდა, რომ გვიის ძამა არა ჰყავდა...

— გვი, ეს ნავი შენი იუოს. მე მამიკოს ვსთხოვ და კიდევ მიუიღის, — უთხრა ნოდარმა გვიის.

ნოდარმა სათამაშო ნავი გვიისთან დატოვა.

როგორი ბავშვი ყოფილა ნოდარი? საიდან სჩანს?

ამხანაგის დახმარება.

ლექსოს ორი ამხანაგი ჰყავს: თედო და ვანო. ისინი ზირველი კლასის მოსწავლეები არიან.

მოსწავლეებელმა კლასს საშინაო დავალება მისცა: მოთხრობის წაკითხვა და მაგალითის ამოხსნა. ლექსომ მოთხრობა წაკითხა, მაგალითი კი ვერ ამოხსნა.

მეორე დღეს სკოლაში რომ მივიდა, ამხანაგებს დახმარება სთხოვა.

თედომ მაშინვე ამოიღო თავისი რვეული და უთხრა:

— აჰა, ლექსო, გადაწერე, სწორად მაქვს ამოხსნილი.

ვანომ უთხრა:

— არა, ლექსო, ჯერ ავიხსნი ამ მაგალითსა და მერე შენ თვითონ ამოხსენი.

ვანომ მაგალითი აუხსნა. შემდეგ ლექსომ მაგალითი თვითონ ამოხსნა.

რომელი ამხანაგი უფრო სწორად მოიქცა? რატომ?

ეროვნული
ბიბლიოთეკა

მოუფიქრებელი კითხვა.

ერთ კაცს ურმით თივა მიჰქონდა. წინ მკზავრი შემოეწარა.

- გამარჯობა!
- გავიმარჯვოს!
- ეკ რა მიგაქვს?
- შეშა.

— რას ამბობ, კაცო, რის შეშა? თივა გიძევს ურემზე.

— აბა, თვითონვე რომ კარგად ხედავ, რაც მიმაქვს, რაღას შეკითხები?!

სასაუბრო.

ჭურჭელი.

რისთვის ხმარობენ სურას? კოკას? ჭიქას? ხელბდას? ქვაბს? ბოთლს? ქოთანს? თეფშს? მათლაფას? ლამბაქს? დოქს?

უველა აქ ჩამოთვლილ ნივთს ჭურჭელი ეწოდება. რისგან აკეთებენ სურას, კოკას, ჭიქას, ქვაბს?

წერიტი სავარჯიშო. დაასახელებთ და დაწერეთ, რომელია სასწავლო ნივთი? რომელია დგამი? რომელია ჭურჭელი? ქვაბი... ტახტი... ფანქარი... მათლაფა... რვეული...

ქორი და იხვი.

ერთმა ქორმა იხვი დაიჭირა და შეჭმას უპირებდა. ამ დროს სვედიდან მონადირისაგან შეშინებულმა კაკაბმა ასლტოს ჩაუქროლა.

ქორი წაეგანა: ამასაც დავიჭერო. იხვმა იდროვა, ქორს კლანჭებიდან გაუსლტა და თავს უშველა. ქორმა ვერც კაკაბი დაიჭირა და იხვიც დაკარგა.

რატომ გაუსლტა ქორს იხვი კლანჭებიდან? ანდაზა. ორი კურდღლის მღევარი ვერც ერთს ვერ დაიჭერსო.

წერიითი სავარჯიშო. ანდაზა ზეპირად დაისწავლეთ და დაწერეთ.

ჩინებულის საქციელი.

რესო სკოლიდან ბრუნდებოდა. პატარა მანძილი რომ გაიარა, ქუჩაში დაინახა მშვენიერი ჯიბის დანა. ტარი სწილოს ძვლისა ჰქონდა.

რესომ დანა აიღო და გზა განაგრძო. ხედავს, ერთი კაცი ქუჩაში რაღაცას ეძებს.

— ეკებ დანას ეძებს, — გაიფიქრა რესომ.

მან უცნობთან მიიწვინა და ჰკითხა:

— რას ეძებთ, მია?

— დანა დავკარგე, ჩემო პატარავ!

რეზომ სწრაფად ამოიღო ჯიბიდან დანა და შე-
კითხა:

— ეს ხომ არ არის?

— ეგ არის, ჩემო კარგო, გმადლობთ.

რეზომ მიას დანა მისცა და შინისაკენ გაემურა.

საიდან ბრუნდებოდა რეზო?

რა იპოვა ქუჩაში?

რა უყო დანას?

როგორი ბავშვი ყოფილა რეზო?

თავი შეათარეს.

ჩუმად დგანან თოვლით დატვირთული ხეები. სქლად დასდებია ფაფუკი თოვლი მათ გაშიშვლებულ ტოტებს.

— ჭეივ, ჭეივ! ჭეივ, ჭეივ! — ჭეივინებენ ბელურები. ბელურებს შიათ, სცივათ.

ჩიტუნები ცაცხვის გაშიშვლებულ ტოტებზე შემსხდარან და მიგმიგებენ.

— სსსს! — დაისისინა სამთრის ცივმა ქარმა და ხეების ტოტები ააჭრილა.

უფრო მეტად შესცივდათ ბელურებს, უფრო მეტად აჭეივინდნენ. უცხად შრიალით მოსწედა ბელურების მთელი გუნდი ცაცხვის ხეს და ნაძვის ტოტებს შეაფარა თავი.

— სსსს! — სისინებდა ქარი. ბელურები კი ღრმად შემპვრალიყვნენ ნაძვის ხშირ ტოტებში და ქარის სისინის აღარ ემინოდათ.

სად ისხდნენ ბელურები?

რა აწუხებდა მათ?

სად შეათარეს ბელურებმა თავი?

ნადვის ხე.

კოხტად მორთული ნადვის ხე
ცეცხლის ბურთივით კრიალებს,
აქეთ მზის თვალი გამოკრთის,
იქით ვარსკვლავი ბრჭყვიალებს.

შემოხვევიან ცელქები
უიჟინით, ჟრიაბულითა
და გარს უვლიან ნადვის ხეს
სიცილით მხიარულითა.

გამოცანების ახსნა

	გვ.
წიგნი	62
წაბლი	78
ბროწეული	79
მაგიდა	97

ეროვნული
ბიბლიოთეკა

ს ა რ ე ვ ი

33

ნახატები.	
ანბანი.	
ოქტომბრის რევოლუცია	65
ყოველ დილით	66
ნუცას სკოლა	68
ქორი—ლექსი	70
სათამაშო ნივთები	71
ანბანი	72
წერის ნიმუში	73
სკოლისაკენ	74
მორიგე	75
ჩვენი კლასი	76
არ დაივიწყოთ!	77
სასაუბრო—ხილი	78
საპასუხო	79
წერილი ბებიას—ლექსი	79
კეთილი ძმა	80
ყოველ ნივთს თავისი ადგილი უნდა ჰქონდეს	81
წესიერი გოგონა	82
სასაუბრო—ბოსტნეული	83
ფრინველების გადაფრენა	84
ტყეში	85
ვინ რის აკეთებს?	86
შემოდგომა—ლექსი	87
ირინე მოტყუედა	88
ზამთრის პირი	89
ზამთარი	90
ასაწერი სურათი	91
გახსოვდეს, ლადო!	92
გახსოვდეს!	93

ეროვნული
ბიბლიოთეკა

პირველი თოვლი	94
ზამთრის საბანი	95
ფიფქები	96
სასაუბრო—დგამი, ანუ ავეჯი	97
მოსიყვარულე შვილები	98
ასაწერი სურათი—ოჯახი	99
ფეიქარი დედა	100
ბებია და შვილიშვილი	101
ნოდარის საჩუქარი	102
ამხანაგის დახმარება	103
მოუფიქრებელი კითხვა	104
სასაუბრო—ჭურჭელი	105
ქორი და იხვი	106
ჩინებული საქციელი	106
თავი შეაფარეს	108
ნაძვის ხე	109

Инна Иосифовна Боцвадзе,
 Екатерина Иосифовна Бурджанадзе
Дэდა зნა ч. I, букварь

Учебник для I класса
 (на грузинском языке)

Госиздат Грузинской ССР
 Тбилиси
 1957

დაბეჭდილია საქართველოს სსრ სასურსათო საქონლის მრეწველო-
 ბის სამინისტროს ლიტო-ოფსეტური ბეჭდვის ფაბრიკაში,
 ქ. თბილისი, ბროსეს ქ., 2.

აკინძულია ბეჭდვითი სიტყვის კომბინატში, თბილისი, მარჯანი-
 შვილის ქ., 5.

Отпечатано на Фабрике лито-офсетной печати Министерства
 промышленности продовольственных товаров Грузинской ССР,
 гор. Тбилиси, ул. Броссе, 2.

Переплет изготовлен в Комбинате печати Главполиграфиздата
 Министерства культуры Грузинской ССР, гор. Тбилиси,
 ул. Марджанишвили, 5.

2 მ. 10 კ.

18.4/257

ქართული
ნაციონალური
ბიბლიოთეკა